ⰔⰎⰖⰆⰅⰁⰐⰋⰍⰟ

ČIN I PRAVILO MŠI

MISALA RIMSKAGO SLOVĚNSKYM JAZYKOM

I MŠA SVÄTCEM VLAŠČA ČEŠSKAGO.

ORDO ET CANON MISSAE E MISSALI ROMANO-SLAVONICO

CUM MISSIS SANCTORUM E PROPRIO BOHEMIAE.

V PRAZĚ — PRAGAE BOH.

1922.

ČIN I PRAVILO MŠI

MISALA RIMSKAGO SLOVĚNSKYM JAZYKOM

I MŠA SVÄTCEM VLAŠČA ČEŠSKAGO.

ORDO ET CANON MISSAE E MISSALI ROMANO-SLAVONICO

CUM MISSIS SANCTORUM E PROPRIO BOHEMIAE.

V PRAZĚ — PRAGAE BOH.

1922.

„Litteras sclaviniscas a Constantino quondam Philosopho repertas, quibus Deo laudes debite resonent, jure laudamus.“ *Ioannes Pp. VIII.*

„Suos unaquaeque Natio legitime invectos Ritus religiose custodiat eiusque idiomatis uniformitatem retineat, quo illius respective Maiores in Missae sacrificiis, divinisque Officiis usi dignoscuntur.“

Pp. Benedictus XIV.

Concordat cum originalibus

Dr. JOSEPH VAJS,
Censor.

IMPRIMATUR.
Pragae, 7. Junii 1922.
Nr. 7643.

† ANTONIUS PODLAHA,
episcopus Paphiensis, vicarius generalis.

SUMPTIBUS DRUŽSTVA PŘÁTEL STUDIA PRAGAE, OPUS 28.

TYPIS SOCIETATIS TYPOGRAPHICAE „POLITIKA“, PRAGAE BOH.

ČIN MISY.

Ijerěj oblčen v misnija rizy, pristupaja k oltarju, priklońsä prěd njim jako trěbujet, znamenujet sä znamenijem križa ot čela k prsem, i glasno glagoljet:

Vo imä Otca i Syna i Duha svätago. Amen. Po tom stisk rucě prěd prsi počnet Pripěv: Vnidu k oltarju božiju.

Sluzě otv. K Bogu veseläcumu junost moju.

Paky na prěměnu so slugama glagoljet slědäci Psalm 42:

Sudi mi, Bože, i rasudi prju moju ot jazyka neprěpodobna: ot člověka nepravedna, i lstiva izbavi mä.

Sl. Jako ty jesi, Bože, krěpost moja: vskuju otrinu mä, i vskuju sětuja hozu, jegda stužajet mi vrag?

Ijer. Pošļi svět tvoj i istinu tvoju: ta mä nastavista i vovedosta v goru svätuju tvoju i v seljenija tvoja.

Sl. I vnidu k oltarju božiju: K Bogu veseläcumu junost moju.

Ijer. Ispověm se Tebě v gusleh Bože, Bože moj: vskuju priskrbna jesi duše moja i vskuju smucaješi mä?

Sl. Upvaj na Boga, jako ošče ispověm sä jemu: spasenije licu mojemu i Bog moj.

Ijer. Slava Otcu, i Synu, i Duhu svätomu.

Sl. Jakože bě iskoni i nyně i vsegda, i vo věky věkov. Amen.

Ijer. povtorjajet Prip. Vnidu k oltarju božiju.

Ot. K Bogu veseläcumu junost moju.

Znamenujet sä glagolja: Vr. Pomoc naša vo imä Gospoda.

Ot. Sotvoršago nebo i zemlju.

Po tom stisk rucě, poklońsä nizko tvorit Ispověd.

Na Misah za Umršaja i na Misah o Vrěmeni ot Nedělja Muky daže do Velija Suboty isključno mimopuščajet sä Ps. Sudi mi Bože i Slava Otcu, i povtorjenije Prip., no rek Vo imä Otca, Vnidu i Pomoc naša glagoljet Ispověd ovako:

Ispovědaju sä Bogu vsemogucumu, blaženěj Mariji vsegda Děvě, blaženomu Mihovilu arhanģelu, blaženomu Ivanu Krstitelju, svätima Apostoloma Petru i Pavlu, vsěm svätym, i vam bratije jako sgrěših zělo po-

myšljenijem, slovom i dělom (udarajet sä trikrat po prseh glagolja): moj grěh, moj grěh, moj prěveliky grěh. Těmže molju: blaženuju Mariju vsegda Děvu, blaženago Mihovila arhanģela, blaženago Ivana Krstitelja, svätaja apostola Petra i Pavla, vsä svätyja i vas, bratije, moliti sä za mä k Gospodevi Bogu našemu.

Sluzě otvěcajeta:

Pomiluj tä vsemogy Bog i otpustiv grěhy tvoja privedi tä v život věčny.

Ijerěj glagoljet: Amen, i vozdvignet sä.

Po tom sluzě povtorajta Ispověd, i iděže Ijerěj rekl jest vam, bratije, i vas, bratije, sluzě rcěta: tebě, otče, i tebe, otče.

Za těm Ijerěj stisk rucě tvorit Otrěšenije, glagolja:

Pomiluj vas vsemogy Bog, i otpustiv grěhy vaša, privedi vas v život věčny.

Ot. Amen.

Znamenujet sä znamenijem Križa glagolja:

Proščenije, otrěšenije i otpuščenije grěh naših da podast nam vsemogy i milosrdy Gospod.

Ot. Amen.

I prignuv sä poslědujet:

Vr. Bože, ty obrac sä oživiši ny.

Ot. I ljudije tvoji vozveselät sä o tebě.

Vr. Javi nam, Gdi, milost tvoju.

Ot. I spasenije tvoje daz nam.

Vr. Gdi, uslyši molitv moju.

Ot. I vopļ moj k tebě da pridet.

Vr. Gospod s vami.

Ot. I s duhom tvojim.

I rasprostr i stisk rucě jasnym glasom rečet: Pomolimo sä, i voshodä na Oltar glagoljet v taj:

Otimi ot nas, molimo tä Gospodi bezakonija naša: da k svätym svätyh čistymi myslmi spodobimo sä vniti. Hrstom Gdem našim. Amen.

Po tom stisk rucě na Oltaŕi, prignuv sä glagoljet:

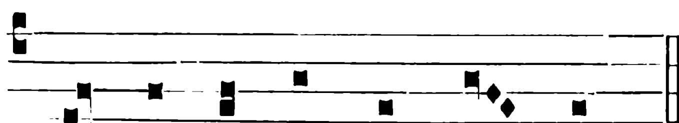
Molimo tä Gdi utäžaniji svätyh tvojih (cělujet oltaŕ po srědě), jihže moci sde sut, i vsěh svätyh: da otpustiti izvoliši vsä grěhy moja. Amen.

* Na Misě tržestveněj pop služaj Misu, prěze neže počnet čisti Pristup, blagoslovit tymijan glagolja: Těm da blago ✠ sloviši sä, v njegože čest sožežeši sä. Amen.

* I prijem kadilnicu ot Dijakona, okadit oltař ničesože ne glagolja. Po tom Dijakon vzem kadilnicu ot popa služacago, pokadit jego tokmo. Za těm pop služaj znamenuja sä znamenijem križa načnet Pristup: iže svršiv, stisk rucě na prěměnu so slugama glagoljet:

Gospodi, pomiluj. Gdi, pomiluj. Gdi, pomiluj. Hrste, pomiluj. Hrste, pomiluj. Hrste, pomiluj. Gospodi, pomiluj. Gdi, pomiluj. Gdi, pomiluj.

Po tom na srědě oltarja rasprostr i stisnuv rucě, i prikloń malo glavu glagoljet, ašče glagoljema jest, Slava vo vyšńih Bogu, i poslědujet rukama sovkupljenama. Glagolja Klanjajemo Ti sä, Hvaly vozdajemo Tebě, Isuse Hrste, i Primi moljenija naša priklonjajet glavu: a na konci glagolja: So svätym Duhom, znamenujet sä ot čela k prsem.

I na zemļi mir člověkom blagovoljenija. Hvalimo Tä. Blagoslovljajemo Tä. Klanjajemo Ti sä. Slavoslovimo Tä. Hvaly vozdajemo Tebě velikyja radi slavy tvojeja. Gospodi Bože, cěsarju nebesky, Bože Otče vsemogy. Gdi Syne jedinorodny Isuse Hrste. Gospodi Bože, jagneče boži, Sine oteč. Vzemljaj grěhy mira, pomiluj nas. Vzemljaj grěhy mira, primi moljenija naša. Sědäj o desnuju Otca, pomiluj nas. Jako ty jedin svät. Ty jedin Gospod. Ty jedin vyšńi, Isuse Hrste. So svätym Duhom vo slavě Boga Otca. Amen.

Tako glagoljet sä Slava vo vyšńih Bogu, i na misah blaženija Marija jegda glagoljema jest.

Za těm cělujet oltař po srědě, i obrac sä k ljudem rečet Vr. Gd s vami. Ot. I s duhom tvojim. Togda rečet: Pomolimo sä, i molitvu jedinu ili väce jih jakože čin služebny trěbujet: po tom slědit Jepistolija, Stepennaja, Vlěkomaja, ili Alleluja so Vr. ili Poslědnica po zakonu vrěmene.

* Si svršiv ašče jest tržestvena Misa, Dijakon položit kńigy jevanǵelskyja na srědě oltarja, i pop služaj blagoslovit tymijan jako gorě: po tom Dijakon na kolěnu prěd oltarjem, stisk rucě glagoljet:

Očisti srdce moje i ustně moji, vsemogy Bože, iže ustně Isaija proroka kamykom ognjenym očistil jesi: tako mä tvojim blagym pomilovanijem očistiti izvoli, da svätoje Jevanǵelije tvoje dostojno vozmogu vozvěstiti. Hrstom Gdem našim. Amen.

* Po tom vozmet kńigy s oltarja, i paky na kolěnu prosit blagoslov u Ijerěja, glagolja: Poveli, gospodine blagosloviti.

* Ijerěj otvěcajet:

Budi Gd v srdci tvojem i v ustnu tvojeju, da dostojno i podobno vozvěstiši Jevanđelije jego: vo imä Otca i Syna, ✠ i Duha svätago. Amen.

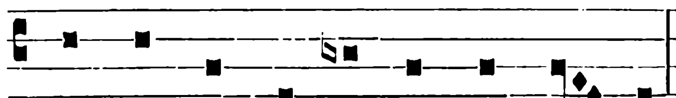
* I prijem blagoslov, cělujet ruku popu služacumu: i s iněmi slugami, s kadilom i so svěcami pristupļ k městu Jevanđelija, stoja sovkupljenama rukama glagoljet Vr. Gd s vami. Ot. I s duhom tvojim. I jegda prověcajet: Poslědovanije svätago Jevanđelija ot I. ili Začalo, palcem desnoje ruky znamenujet kńigy na počalě Jevanđelija ježe čisti imat, po tom sebe, na čelě, na ustěh i na prseh; i jegda otvecajut slugy: Slava tebě Gospodi, okadit trikrat kńigy, po tom poslědit Jevanđelije stisnutama rukama. To svršiv, Poddijakon nosit kńigy Ijerěju, iže cělujět Jevanđelije glagolja: Crěz jevanđelska rečenija, da očistät sä naša sgrěšenija. Po tom Dijakon pokadit Jjerěja.

Ašče li Ijerěj služit Misu bez Dijakona i bez Poddijakona, prěnesenam kńigam na drugu stranu oltarja, prignuv sä na srědě, stisk rucě, glagoljet: Očisti srdce moje, jako gorě, i Poveli, Gospodi, blagosloviti. Budi Gd v srdci mojem i v ustnu mojeju, da dostojno i podobno vozvěšču Jevanđelije jego. Amen.

Paky obrac sä ko kńigam, stisk rucě glagoljet Vr. Gospod s vami, Ot. I s duhom tvojim, i jegda prověcajet Začalo ili Poslědovanije svätago Jevanđelija, znamenujet kńigy, i sebe na čelě, na ustěh i na prseh, i čtet Jevanđelije, jakože rečeno byst. Tomu svršenu, sluga otvěcajet: Hvala Tebě Hrste, i Ijerěj cělujet Jevanđelije, glagolja: Črěz jevanđelska rečenija jako gorě.

Na Misah za umršaja glagoljet sä Očisti srdce moje, no ne prosit sä blagoslov, ne nosät sä svěcä, ni pop služaj cělujet kńig.

Po tom na srědě Oltarja, prostr, vozdvig i stisk rucě, glagoljet, ašče glagoljemo jest: Věruju v jedinago Boga, i poslědujet stisnutama rukama. Glagolja: Boga naklonit sä Križu, ježe takoze tvorit glagolja: Isusa Hrsta, i kupno poklanjajema. A na slovesa: I voplti sä prěklonit kolěno daže do: i vočlověči sä. Na konci glagolja: I života buducago věka znamenujet sä znamenijem križa ot čela k prsem.

Otca vsemogucago, tvorca nebu i zemlji, vidimym vsěm i nevidimym. I v jedinago Gospoda Isusa Hrsta, Sina božija jedinorodnago. I ot Otca rozenago prěze vsěh věk. Boga ot Boga, svět ot světa, Boga istinna ot

Boga istinnago. Rozena ne stvorjena, jedinosucna Otcu: jimže vsa byša. Iže nas radi člověk, i našego radi spasenija snide s nebes. (Sde prěklonit kolěno). I voplti sä ot Duha sväta iz Marija Děvy: i voclověči sä. Raspät že za ny: pri Pontijscěm Pilatě mučen, i pogreben byst. I voskrse v treti den, po Pisaniju. I vzide na nebo: sědit o desnuju Otca. I paky imat priti so slavoju sudit živym i mrtvym: jegože cěsarstviju ne budet konca. I v Duha svätago, Gospoda i životvoräcago: ot Otca i Syna ishodäcago. S Otcem že i Synom kupno poklanjajema i soslavima: iže glagolal jest proroky. I jedinu, svätuju, katoličesku i apostolsku Crkev. Ispovědaju jedino krščenije v otpuščenije grěhov. I čaju voskrsenija mrtvyh. I života buducago věka. Amen.

Po tom cělujet oltař, i obrac sä k ljudem glagoljet Vr. Gd s vami. Ot. I s duhom tvojim. Za těm glagoljet Pomolimo sä i Prinos. Jegda to rečet, ašče Misa jest tržestvena, Dijakon podajet popu služacumu patěnu s oštijeju, ašče li mala ili osebna, Ijerěj sam vozmet patěnu s oštijeju, juže prinosä glagoljet:

Primi, sväty Otče, vsemogy věčny Bože, siju neporočnuju žrtvu juže az nedostojan rab tvoj prinošu tebě Bogu mojemu živomu i istinnomu, za bezčislnyja grěhy i prěgrěšenija i neraděnija moja, i za vsä okrst stojacäja, no i za vse věrnyja hrstijane živyja i mrtvyja: da mně i jim uspějet na spasenije v život věčny. Amen.

Po tom znamenuja v križ tojuze patěnoju, položit oštiju na tělesnik. Dijakon služit vino, Podijakon vodu v kalež: ili, ašče jest osebna Misa, oboje vlivajet Ijerěj; a vodu prilivajemu v kalež, blago ✠ slovit glagolja:

Bože, iže člověčskago sucestva dostojanstvo divno sozdal i divněje obnovil jesi: daz nam seja vody i vina tajnoju togo božstva byti obecnikom, iže člověčestva našego izvoli byti pričastnik, Isu-Hrst Syn tvoj Gd naš; iže s toboju živet i cěsarstvujet v jedinstvě Duha svätago Bog vo vsä věky věkov. Amen.

Na Misah za umršaja rci tuze Molitvu: no vody ne blagoslovi.

Po tom prijem kalež prinosit glagolja:

Prinosimo tebě, Gospodi, čašu spasenija, tvoju milost moläce da prěd licem božestvenago veličestvija tvojego za naše i vsego mira spasenije s vonjeju blagouhanija vzidet. Amen.

Po tom znamenujet na križ s kaležem, i položit i na tělesnik, i pokryjet palloju: togda stisk rucě na oltaŕi, malo prignut rci:

V dusě směrjenija i v srdci skrušeně vosprimimo se toboju Gdi, i tako budi žrtva naša prěd toboju dnes, da ugodna budet tebě, Gdi Bože.

Vozdvig sä prostret rucě, i vispr vozvedeně stiskajet i, oči že vozved k nebu, i abije skloń ji, glagoljet:

Pridi, svätotvorče, vsemogy věčny Bože: blagoslovit prinosy poslěduja: i blago ✠ slovi siju žrtvu tvojemu svätomu imeni ugotovanu.

* Po tom, ašče tržestveno služit, blagoslovljajet tymijan, glagolja:

Hodatajstvom blaženago Mihovila arhanǵela, stojacago o desnuju oltarja kadilnago, i vsěh izbranych svojih kadilo se izvoli Gd blago ✠ sloviti, i vo vonju blagouhanija prijati. Hrstom Gdem našim. Amen.

* I prijem ot Dijakona kadilnicu, okadit prinosy, zakonom propisanym v obcih črvljenicah, glagolja:

Kadilo se toboju blagoslovljeno, vzidi k tebě, Gospodi, i snidi na nas milost tvoja.

* Po tom okadit oltaŕ, glagolja Ps. 44:

Da se ispravit, Gdi, molitev moja, jako kadilo prěd toboju: vozdějanije ruku mojeju žrtva večernjaja. Položi, Gospodi, hranjenije ustom mojim, i dveri ograzenija o ustnah mojih: da ne uklonit sä srdce moje v slovesa lukavna, nepščevati viny o grěsěh.

* Otdavaja Dijakonu kadilnicu glagoljet:

Vžezi v nas Gd ogeń svojeja prijazni i plamen věčnyja ljubve. Amen.

* Po tom Dijakon pokadit Ijerěja, za těm inyja rädom.

Medzu těm Ijerěj umyvajet rucě glagolja:

Umyju v nepovinnyh rucě moji: i obidu oltaŕ tvoj, Gdi.

Da uslyšu glas hvaly: i pověm vsa čudesa tvoja.

Gdi, vozljubih krasotu domu tvojego i město seljenija slavy tvojeja.

Ne pogubi s nečestivymi, Bože, duša mojeja i s muži krvij života mojego.

V jihže ruku bezakonija sut: desnica jih isplni sä myt.

Az že nezloboju mojeju hodih: izbavi mä, i pomiluj mä.

Noga moja sta na pravotě: v crkvah blagoslovlju tä, Gdi.

Slava Otcu, i Synu, i Duhu svätomu.

Jakože bě iskoni, i nyně, i vsegda, i vo věky věkov. Amen.

Na Misah za umršaja i vo vrěmä Muky na Misah o Vrěmeni mimopušcajet sä Slava Otcu.

Po tom malo prignut po srědě Oltarja, stisnutama rukama na njem, glagoljet:

Primi, svätaja Trojice, se prinošenije, ježe tebě prinosimo, v pamät muky, voskrsenija i voznesenija Isu-Hrsta Gda našego, i v čest blaženyja Marija vsegda Děvy, i blaženago Ivana Krstitelja, i svätuju apostolu Petra i Pavla, i sih, i vsěh svätyh: da jim prospějet v čest, a nam v spasenije: i ti za ny hodatajstvovati da izvolät na nebeseh, jihže pamät tvorimo na zemlji. Těmže Hrstom Gospodem našim. Amen.

Po tom cělujet oltař, i obrac sä k ljudem, rasprostr i stisk rucě, vozdvig malo glas, glagoljet:

Molite, bratije, da moja i vaša žrtva prijatna budet u Boga Otca vsemogucago.

Sluga, ili okrst stojace otvěcajut, ašče li ne, sam Ijerěj:

Primi Gd žrtvu ot ruku tvojeju (ili mojeju) vo hvalu i slavu imene svojego, v polzu takoze našu, i vseja crkve svätyja svojeja.

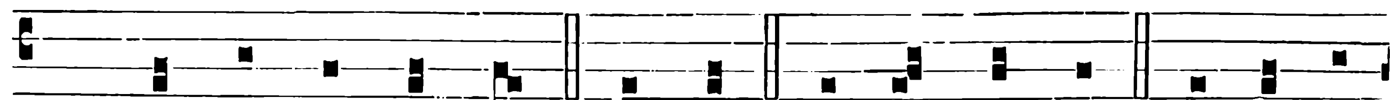
Ijerěj pod glas rci: Amen.

Po tom rasprostr rucě prosto bez Pomolimo sä prilagajet tajnyja Molitvy. Jaže dokončav, prišed do zaključenija, jasnym glasom glagoljet: Vo vsä věky věkov, i Prědslovije, jako nizu.

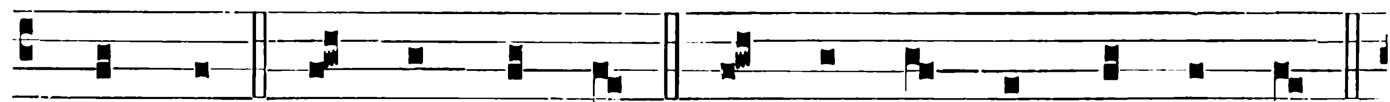
Prědslovije načinajet položiv obě rucě ot sudu i tudu na oltaři: těze malo poudvignet glagolja: Gorě srdca. Stisnet ji prěd prsi, i naklonit glavu glagolja: Hvaly vozdadimo Gdevi Bogu našemu.

Po tom razlučajet rucě i držit ji razlučeně do konca Prědslovija: ježe svršiv, paky stisnet ji, i prignut glagoljet: Svät. I glagolja: Blagoslovljen grädy znamenujet sä znamenijem križa ot čela k prsem.

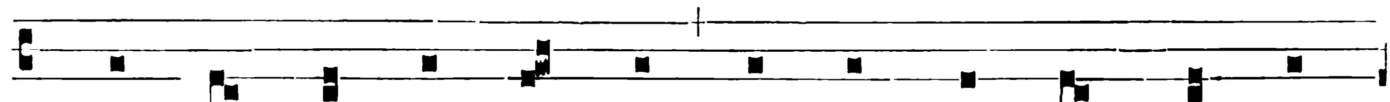
Se Prědslovije rci ot Navečerija Pashy, daže do Voznesenija, i na prazdniky v to vrěmä slučajucäja sä, ašče vlaščago ne imut.

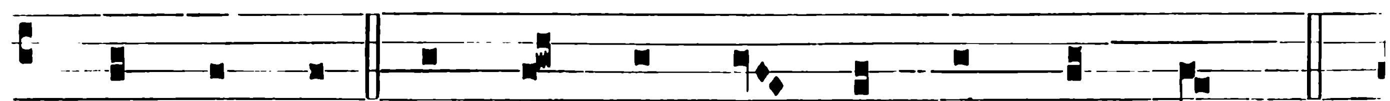
Vo vsä vě-ky vě-kov. A-men. Gospod s va-mi. I s duhom

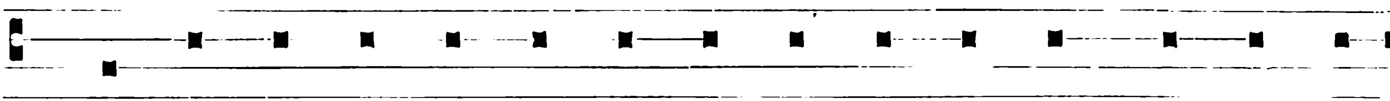
tvo-jim. Go-rě s^{e}rd-ca. I - ma-mo k Go-spo-de - vi.

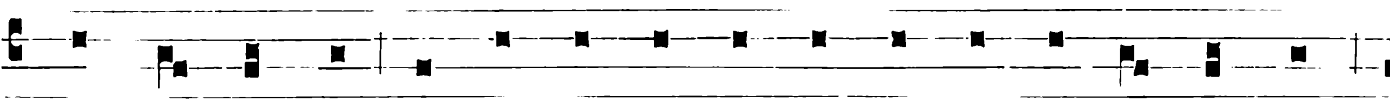
Hva-ly vo-zda-di-mo Go-spo-de-vi Bo-gu

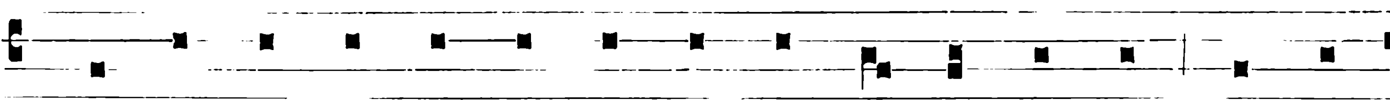
na-še-mu. Do-stoj-no i pra-ve-dno jest.

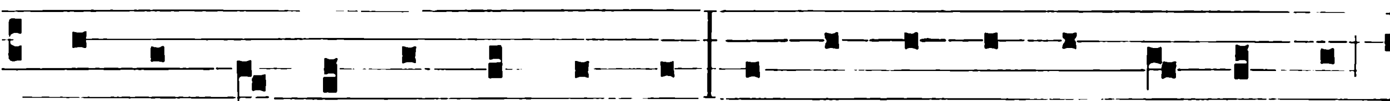
Vo i-sti-nu do-stoj-no i pra-ve-dno jest, pra-vo i

spa-si-tel-no: Te-be u-bo, Go-spo-di, vo vsja-ko vrě-mä,

naj-pa-če že v se sla-vně-je pro-po-vě-da-ti, je-gda

Pa-sha na-ša po-ž^{e}rt byst Hr^{i}st. To bo i-sti-nen jest Ja-gnec,

i - že ot - jat grě - hy mi - ra. I - že sm^e^rt na - šu

u - mi - ra - ja ra - zdru-ši i ži - z^e^n vo-skr - sa - ja

ob - no - vi. I to - go ra - di s Anĝe-ly i s Ar-hanĝe - ly,

s Prěsto - ly i Gos-podstvi-ji, so vse - ju že si - lo - ju

ne - be-ska - go vo - jin-stvi - ja - pě - s^e^n sla - vy tvo - je - ja

vo - spě - va - je - mo bez kon - ca gla - go - lju - ce.

Se Prědslovije rci ot dne Voznesenija daže do Navečerija Pätikost isključno, i na prazdniky togda slučajucäja sä, ašče vlaščago ne imut.

Vo vsä vě - ky vě-kov. A-men. Gospod s va-mi. I s duhom

tvo - jim. Go - rě s^e^rd - ca. I - ma-mo k Go-spo-de - vi.

Hva - ly vo - zda - di - mo Go - spo - de - vi Bo - gu

na - še - mu. Do - stoj - no i pra - ve - dno jest.

Vo i - sti - nu do-stoj - no i pra -ve-dno jest, pra - vo i

spa - si - tel - no, nam Te - bě vse - gda i ve - zdě hva - ly

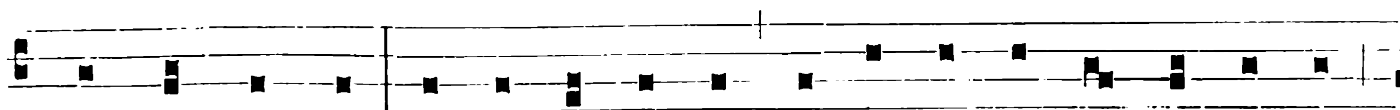
vo - zda - va - ti: Go -spo - di svä - ty, Ot - če vse-mo -gy,

vě - čny Bo - že: Hr[i] - stom Go - spo - dem na - šim.

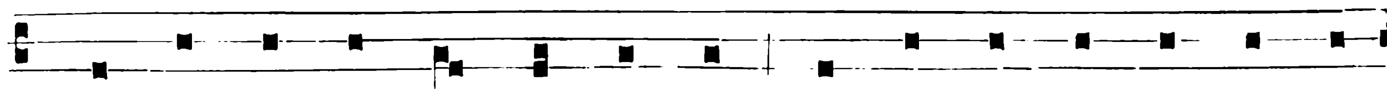
I - že po vos-kr - se - ni - ji svo-jem vsěm u - če - ni-kom

svo -jim ot - kr - ven ja - vi se, i těm zrě-cem vznese sä na

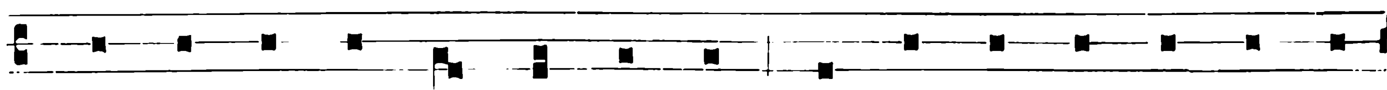
ne - bo, da bi nam bo - že-stva svo - je - go po - dal by - ti

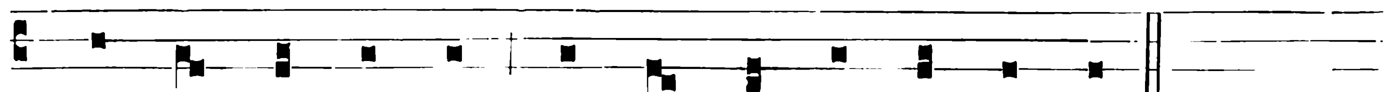
pri-čest-ni-kom. I to-go ra-di s Anǵe-ly i s Ar-hanǵe-ly,

s Prěsto-ly i Gos-podstvi-ji, so vse-ju že si-lo-ju

ne-be-ska-go vo-jin-stvi-ja pě-s^{e}n sla-vy tvo-je-ja

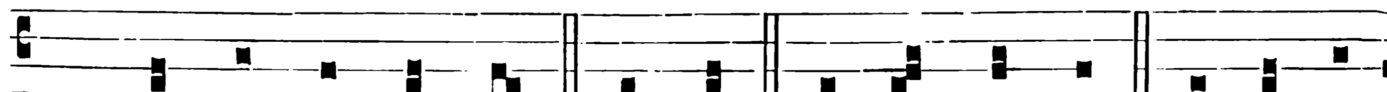
vo-spě-va-je-mo bez kon-ca gla-go-lju-ce.

Črěz dějanije.

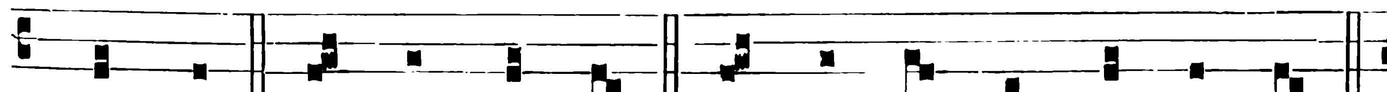
Pričaščajuce sä i den prěsväty prazdnujuce vo-ńže Gospod naš, jedinorodny Syn tvoj, sojedinjeno sebě sucestvo slabosti našeja o desnuju slavy tvojeja postavi: no i pamät čtuce, prvěje slavnyja vsegda Děvy Marija roditelnicä togoze Boga i Gda našego Isu-Hrsta: no i blaženyh apostol i pročaja.

I tako rci črěz vsju Osmicu.

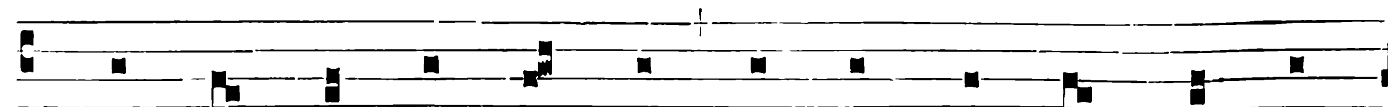
Se Prědslovije rci ot Navečerija Pätikost daže do poslědujucäja Suboty zaključno: i na Misah obětnyh o svätějem Dusě; no mimopušč: dnešńi den.

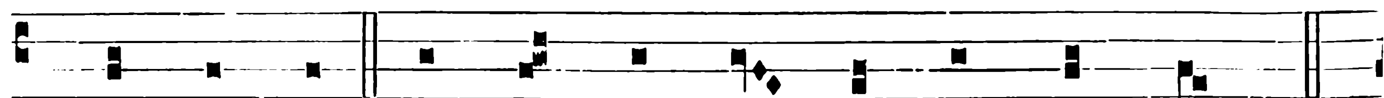
Vo vsä vě-ky vě-kov. A-men. Gospod s va-mi. I s duhom

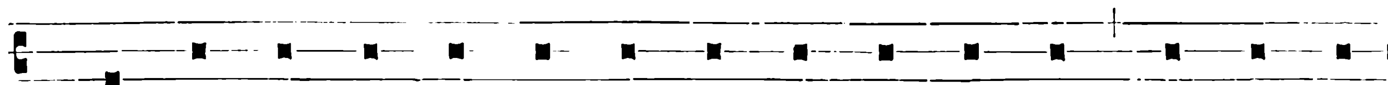
tvo-jim. Go-rě s^{e}rd-ca. I-ma-mo k Go-spo-de-vi.

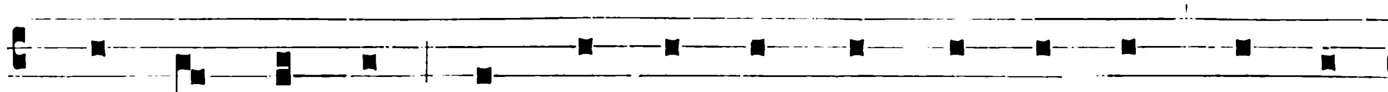
Hva - ly vo - zda - di - mo Go - spo - de - vi Bo - gu

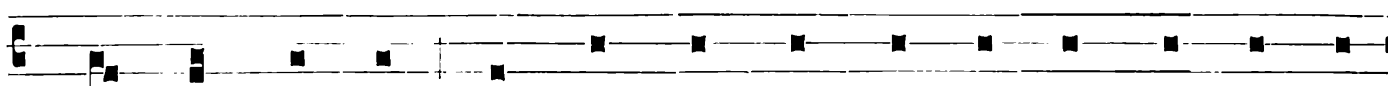
na - še - mu. Do - stoj - no i pra - ve - dno jest.

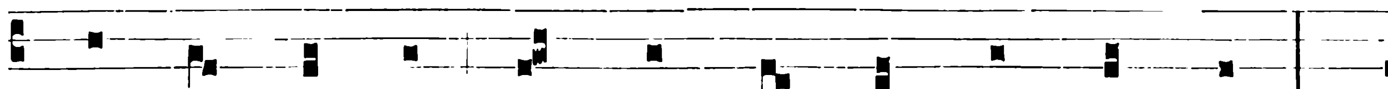
Vo i - sti - nu do-stoj - no i pra -ve-dno jest, pra - vo i

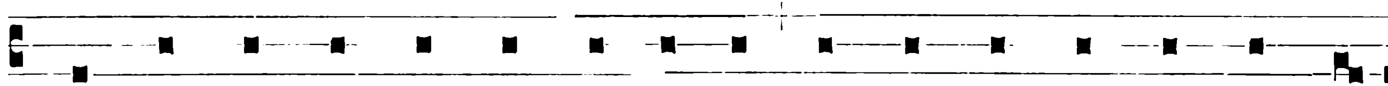
spa - si - tel - no, nam Te - bě vse - gda i ve - zdě hva - ly

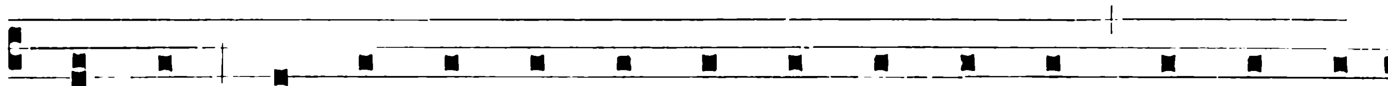
vo - zda - va - ti: Go -spo - di svä - ty, Ot - če vse-mo -gy,

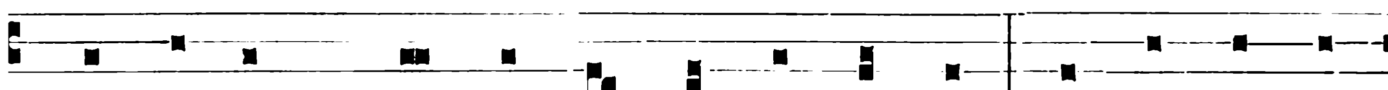
vě - čny Bo - že: Hr[i] - stom Go - spo - dem na - šim.

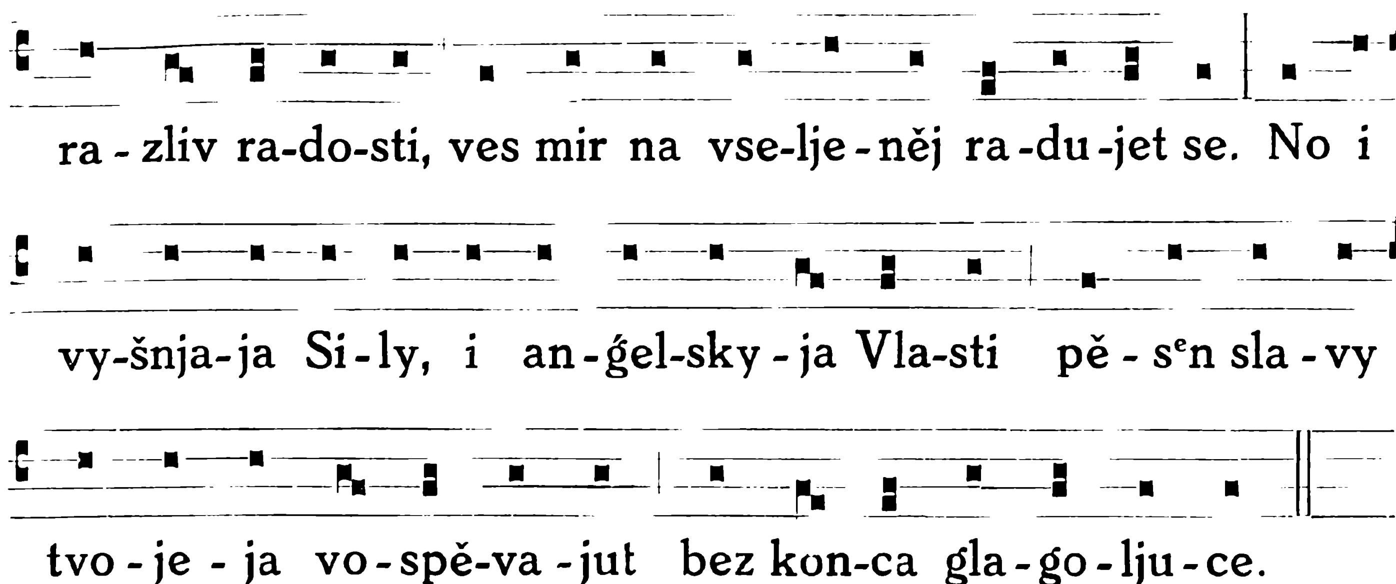
I - že voz-šed nad vsa ne-be -sa, sě - däj že o de-snu - ju

Te - be, o - bě - ca - na - go Du - ha svä - ta - go dne-šńi den

na sy-ny vsy-no-vlje - ni - ja iz - li - ja. To - ǵo ra - di

Črěz dějanije.

Pričaščajuce sä, i den prěsväty pätikostny prazdnujuce, vo-ńže Duh sväty apostolom besčislnymi jazyky javi sä: no i pamät čtuce, prvěje slavnyja vsegda Děvy Marija, roditelnicä Boga i Gda našego Isusa Hrsta: no i blaženyh apostol i mučenik tvojih, Petra i Pavla, Andrěja, Jjakova, Ivana, Tomy, Jjakova, Pilipa, Bartoloměja, Matěja, Simuna i Tadděja: Lina, Klita, Klimenta, Siksta, Korněla, Čubrijana, Lovrenca, Hrsogona, Ivana i Pavla, Kuzmy i Domijana, i vsěh svätyh tvojih, jihže utäžaniji i molitvami podaz, da vo vsěh zastupljenija tvojego ogradimo sä pomociju.

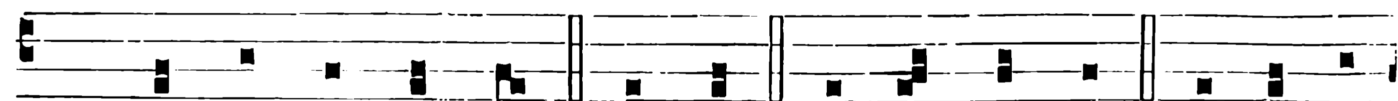
Stisnet rucě. Těmze Hrstom Gdom našim. Amen.

Drža rucě rastrtě nad prinosy glagoljet:

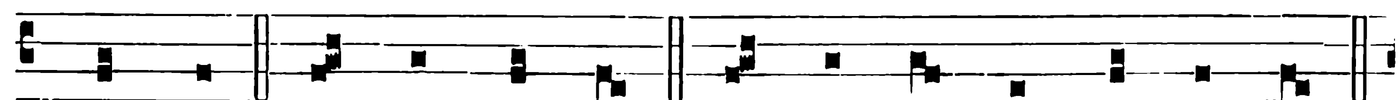
Se ubo prinošenije služby našeja, no i vseja čeljadi tvojeja, ježe tebě prinosimo za sija takoze, jaže paky roditi izvolěl jesi vodoju i Duhom svätym, dav jim otpuščenije vsěh grěhov, molimo tä, Gdi, da ugodno primeši: dni že naša v svojem mirě ustrojiši, i ot věčnago osuzenija nas izbaviti, i k izbranyh svojih poveliši stadu pričisliti.

Stisnet rucě. Těmze Hrstom Gospodem našim. Amen.

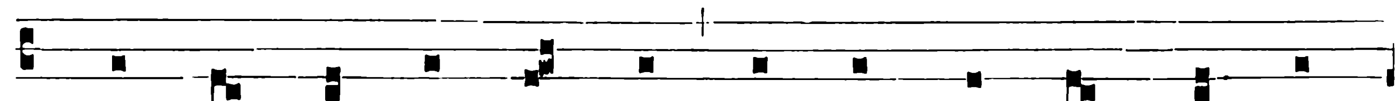
Se Prědslovije rci v prazdnik prěsvätago Trojstva, i na Misah obětnyh, ošče že i vo vsä Nedělja črěz lěto, ašče něst oprěděljena vlaščago, po narädbě Klimenta XIII. dne 3. Jenvara 1759.

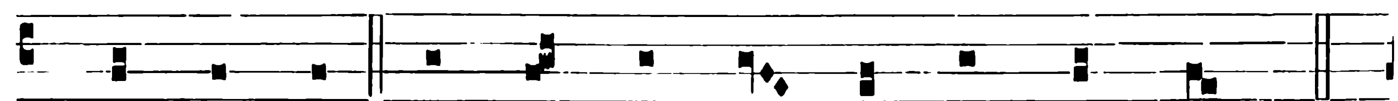
Vo vsä vě - ky vě-kov. A-men. Gospod s va-mi. I s duhom

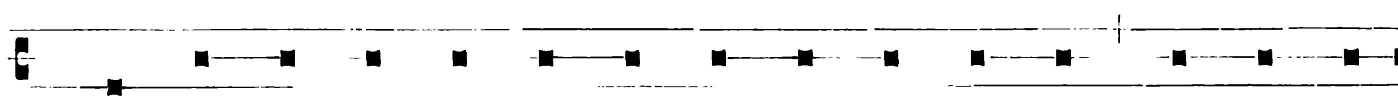
tvo - jim. Go - rě s^{e}rd - ca. I - ma-mo k Go-spo-de - vi.

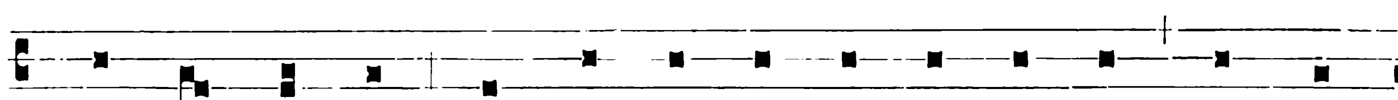
Hva - ly vo - zda - di - mo Go - spo - de - vi Bo - gu

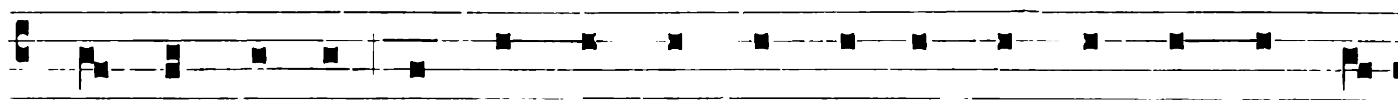
na - še - mu. Do - stoj - no i pra - ve - dno jest.

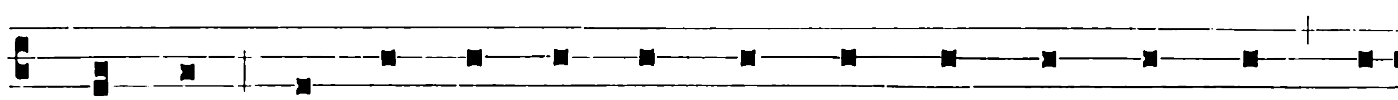
Vo - i - sti - nu do-stoj -no i pra-ved-no jest, pra-vo i

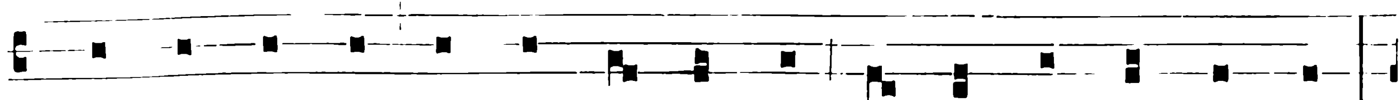
spa - si - tel - no, nam Te- bě vseg-da i ve- zdě hva - ly

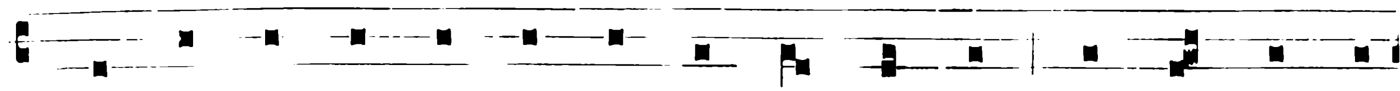
vo- zda -va -ti : Go-spo-di svä -ty, Ot -če vse-mo -gy, vě-čny

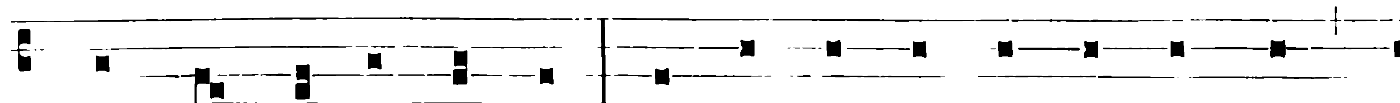
Bo - že : I - že s je - di - no -rod-nym Sy-nom tvo -jim i

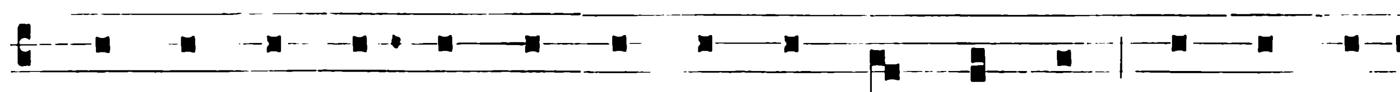
Du-hom svätym je - din je - si Bog, je - din je - si Gospod:

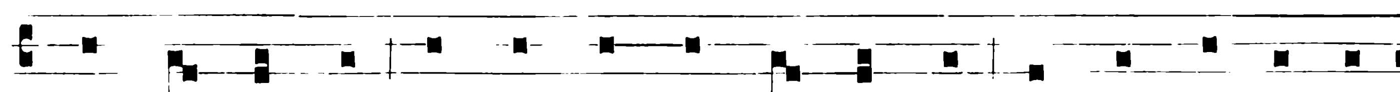
ne vje - di - ni - ci je - di - na - go sobstva, no v Troji - ci

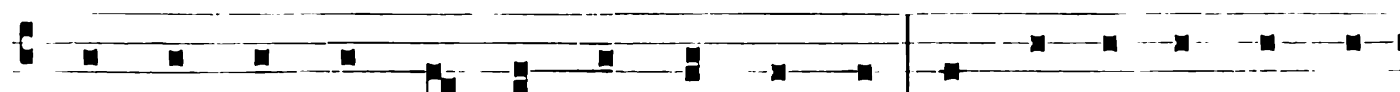
je - di - na -go suc-stva. Je - že bo o tvo - jej sla - vě,

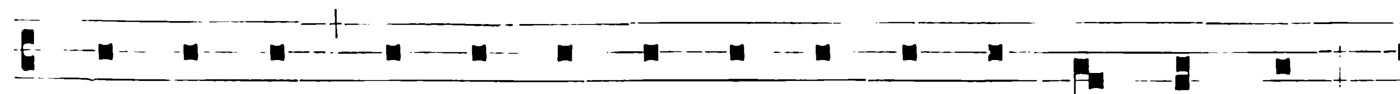
To -bo - ju ot - kry -va - ju -cem vě - ru - je - mo to - ze o

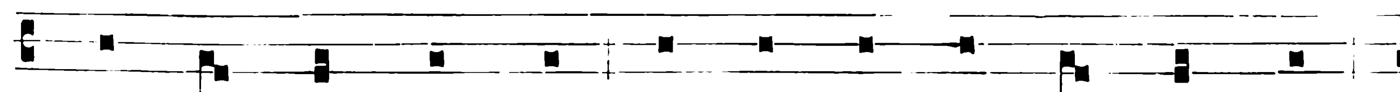
Sy - ně tvo-jem, to - ze o Du - sě svä -tě bez ra - zli -či - ja

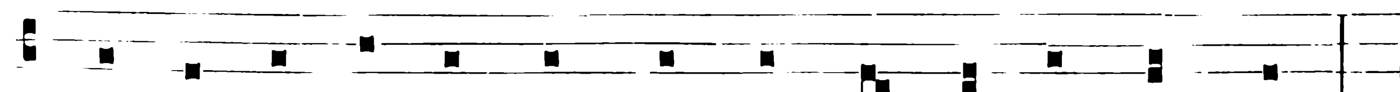
raz - su - ze - ni - ja ra - zu -mě - je - mo. Ja - ko vo i - spo - vě-
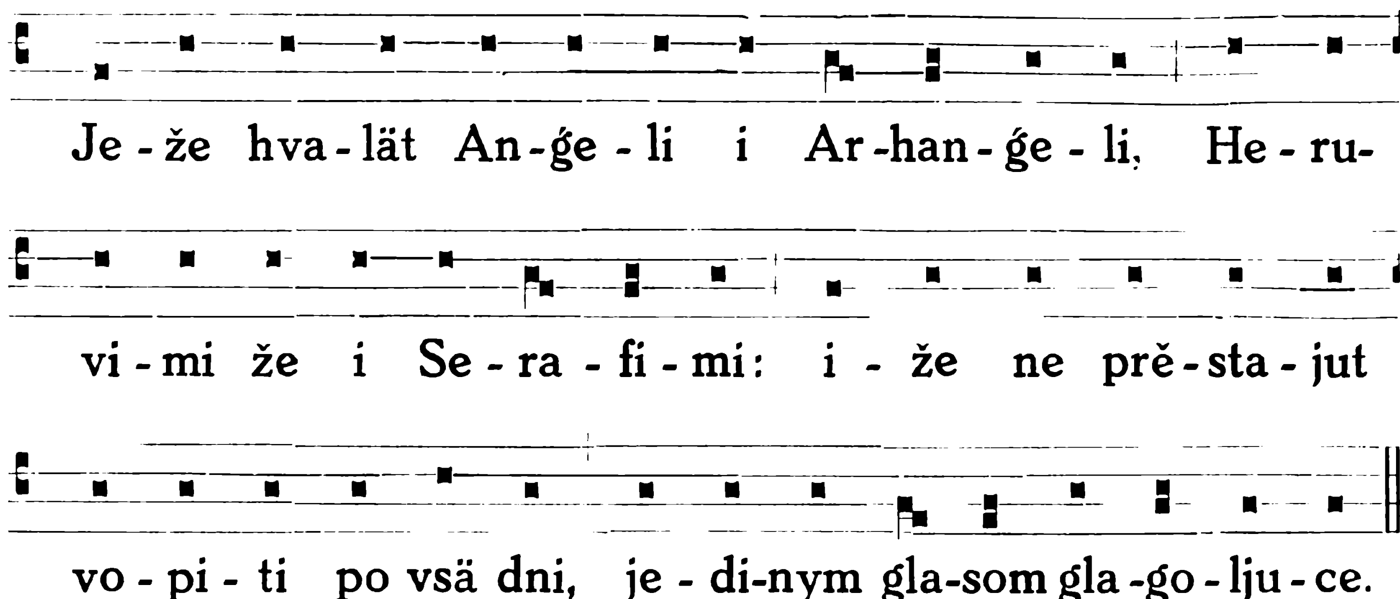

da - ni - ji is - tin - na - go věč -na - go že Bo - že - stva
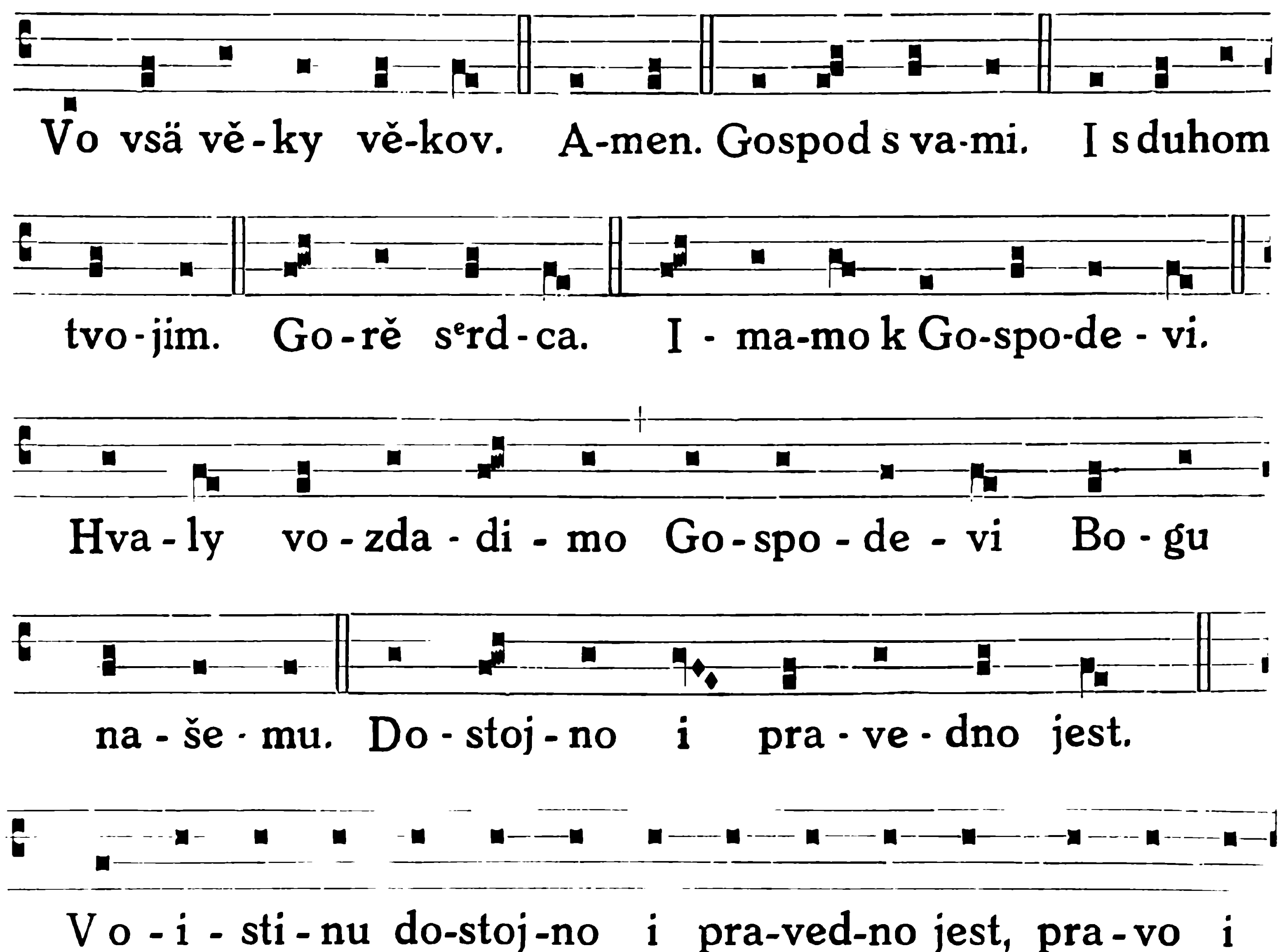

i v sobstvěh svoj-stvu i v je - ste -stvě je - din - stvu

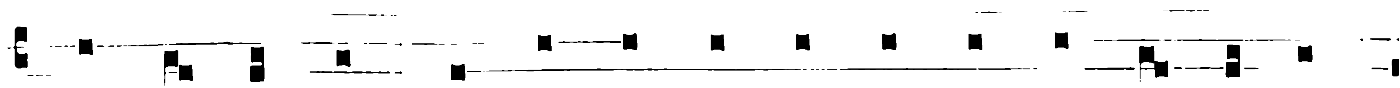

i vo ve - li - če-stvě kla - nja - ti sä ra - ven-stvu.

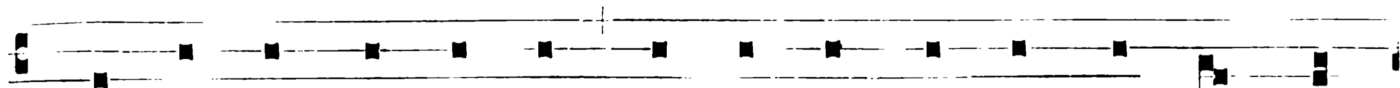

Se prědslovije rci v prazdniky svätyh Apostol, i Jevanǵelist (kromě v den sv. Ivana apostola), i črěz jih Osmicä, i v prazdniky v njih slučajucäja sä, ašče ne budet oprěděljena vlaščago, i na Misah obětnyh o Apostolěh.

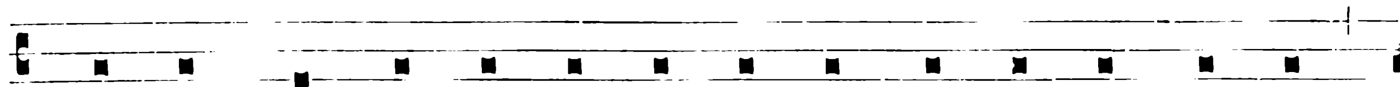

spa - si - tel - no ; Te- be, Go-spo- di, pri - le- žno mo - li - ti,

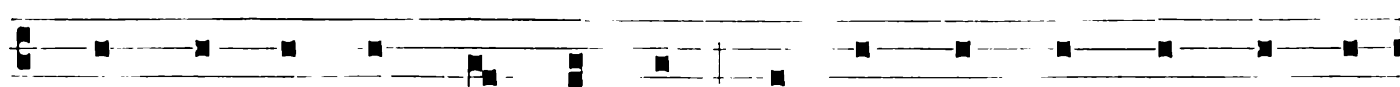
da sta - da svo - je - go Pa - sty -rju věč -ny, ne o - sta-

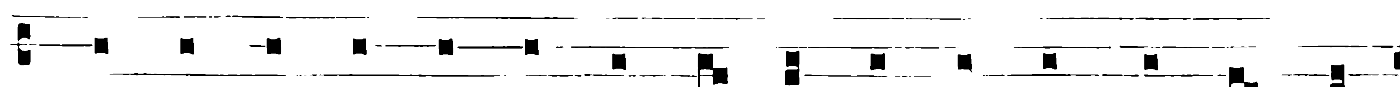
vi - ši : no bla - že - ny - mi A - po - sto - ly svo - ji - mi

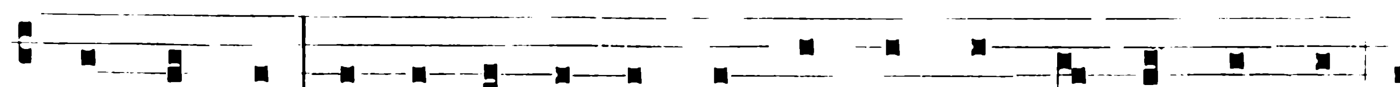
ne -prěstannym za - šči - ce - ni -jem hra -ni - ši ; Da tě -mi - ze

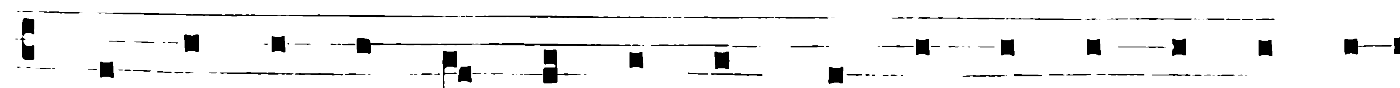
pra - vi - te - ly stro - jit sä, ja - že dě - la svo - je - go

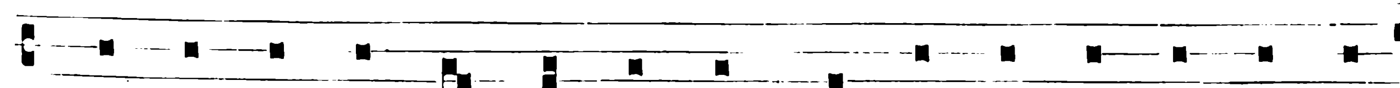
na - mě-stni-ky to - mu - ze po-dal je - si prěd-sto - ja - ti

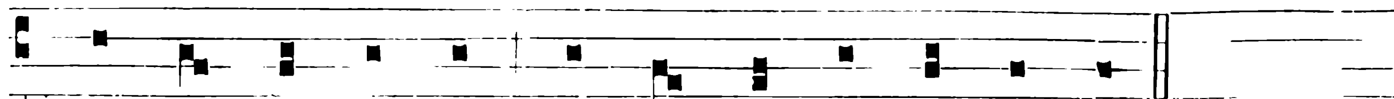
pa-sty-rja. I to-go ra - di s An-ǵe - ly i s Ar-han- ǵe - ly,

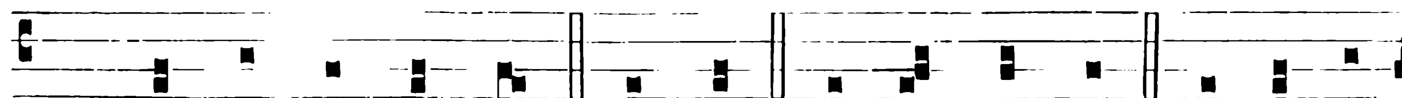
s Prěsto - ly i Gos-podstvi-ji, so vse - ju že si - lo - ju

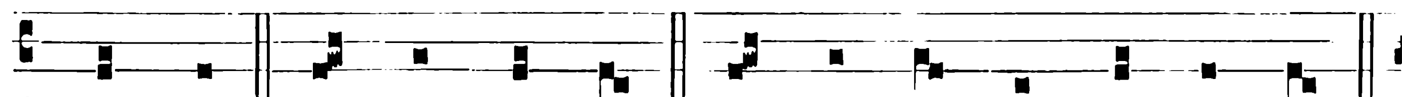

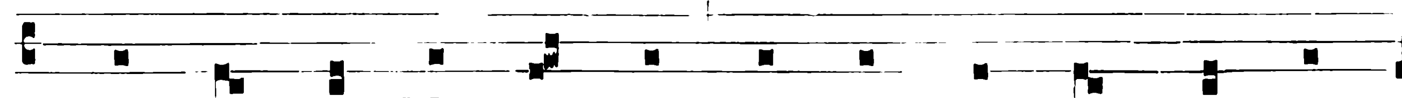
ne - be-ska - go vo - jin-stvi - ja pě - s^e^n sla - vy tvo - je - ja

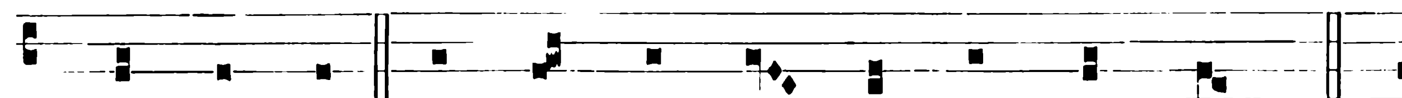

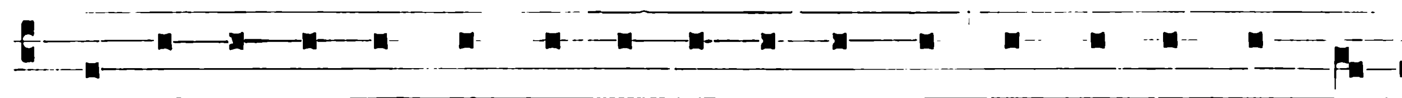
Se Prědslovije rci črěz lěto vo vsä prazdniky i ferija, jegda ne budet oprěděljena vlaščago.

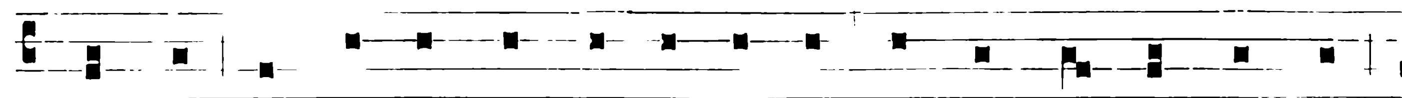

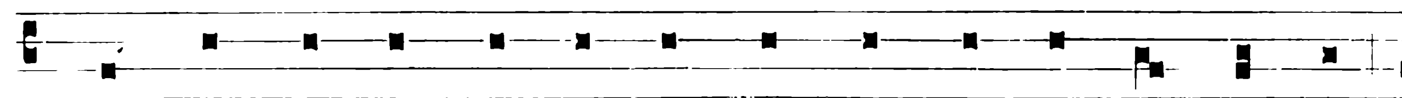

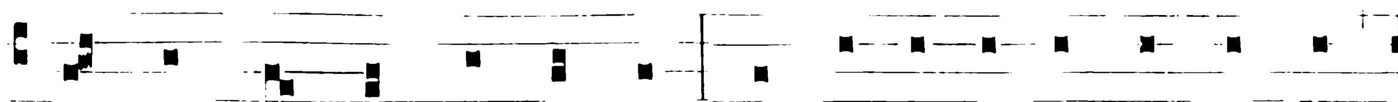

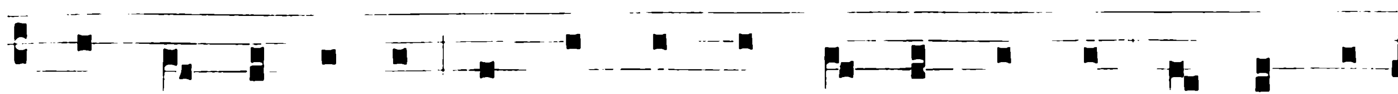

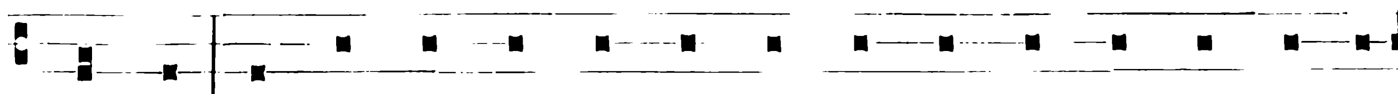

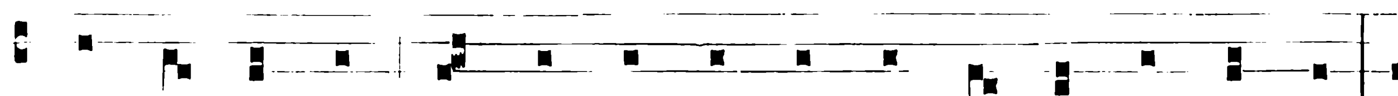
Hr[i]-stom Go-spo-dem na-šim. Im-že ve-li-če-stvo tvo-je

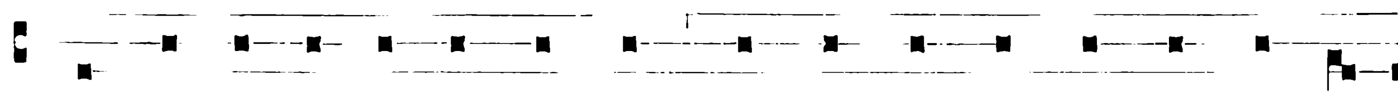
hva-lät An-ǵe-li, kla-nja-jut sä Go-spod-stvi-ja, tre-pe-cut

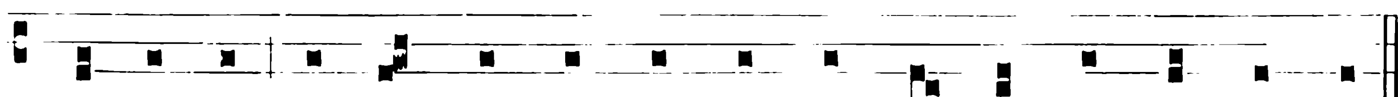
Vla-sti. Ne-be-sa, ne-be-sky-ja že Si-ly i bla-że-ni

Se-ra-fi-mi ob-cim ra-do-va-ni-jem pro-sla-vlja-jut.

S nji-mi-že i na-ša gla-sy da pri-ja-ti po-ve-li-ši

mo-li-mo, pri-le-žnym i-spo-vě-da-ni-jem gla-go-lju-ce.

Svät, Svät, Svät Gospod Bog Sabaot. Plna sut nebesa i zemlja slavy tvojeja. Osanna vo višnjih.

Blagoslovljen grädy vo imä gospodnje.
Osanna vo višnjih.

PRĚDSLOVIJA BEZ PĚNIJA PO VSE LĚTO.

NA ROZSTVO GOSPODNJE.

Se Prědslovije rci ot Rozstva gospodnja daže do Jepifanija, (razvě na Osmicu svätago Ivana apostola), i na Očiščenije bl. Děvy Marija, i v prazdnik Těla Hrstova, i črěz Osmicu togoze, razvě ašče v nju ne slučit sä prazdnik iměja vlaščeje Prědslovije. Ošče i v prazdnik Prěobraženija gospodnja, i v prazdnik prěsv. Imene Isusova, i na Misah obětnyh o prěsvätějem Sakramentě.

Vo vsä věky věkov.
Ot. Amen.
Vr. Gospod s vami.
Ot. I s duhom tvojim.
Vr. Gorě srdca.
Ot. Imamo k Gospodevi.
Vr. Hvaly vozdadimo Gospodevi Bogu našemu.
Ot. Dostojno i pravedno jest.

Vo istinu dostojno, i pravedno jest pravo i spasitelno, nam tebě vsegda i vezdě hvaly vozdavati: Gospodi sväty, Otče vsemogy, věčny Bože. Jako voplcenago Slovese tajinstvom, novy v očiju uma našego svět tvojego sijanija prosvěti sä. Da jegda vidimo Boga poznavajemo, těm vo ljubov nevidimyh vozdvignemo sä. I togo radi s Anǵely i s Arhanǵely, s Prěstoly i Gospodstviji, so vseju že siloju nebeskago vojinstvija pěsen slavy tvojeja vozpěvajemo bez konca glagoljuce.

Črěz dějanije.

Pričaščajuce sä, i den prěsväty prazdnujuce, vońže blaženyja Marija neporočnoje Děvstvo semu miru rodi Spasitelja: no i pamät čtuce, prvěje tojaze slavnyja vsegda Děvy Marija, roditelnicä togoze Boga i Gospoda našego Isu-Hrsta: no i blaženyh apostol i pročaja.

Na prvoj že Misě Rozstva gospodnja rci: i noc prěsvätuju prazdnujuce, v njuže, po tom vsegda rci: i den prěsväty, daže do Osmicä Rozstva gdnja zaključno, i ne daleje.

NA JEPIFANIJU GOSPODNJU.

Se prědslovije rci na Jepifaniju i črěz Osmicu.

Vo vsä věky věkov i pročaja.

Vo istinu dostojno i pravedno jest, pravo i spasitelno, nam tebě vsegda i vezdě hvaly vozdavati: Gospodi sväty, Otče vsemogy, věčny Bože. Jako jegda Jedinočady tvoj v sucestvě našego smrtija javi sä, novoju ny besmrtija svojego světlostiju obnovi. I togo radi s Anǵely i s Arhanǵely, s Prěstoly i Gospodstviji, so vseju že siloju nebeskago vojinstvija pěsn slavy tvojeja vospěvajemo bez konca glagoljuce.

Črěz dějanije.

Pričaščajuce sä i den prěsväty prazdnujuce, vo-ńže Jedinočady tvoj s toboju v tvojej slavě sprisnosucen, v istině plti našeja vidimo tělesen javi sä: no i pamät čtuce prvěje slavnyja vsegda Děvy Marija, roditelnicä togoze Boga i Gda našego Isu-Hrsta: no i blaženyh Apostol i pročaja.

Tako rci črěz vsju Osmicu.

V ČETYRIDESÄTNICI.

Se Prědslovije rci ot Pepelnicä daže do Suboty prěze Nedělja ot Muky zaključno, ašče li v Prazdniky ne budet reci vlaščago.

Vo vsä věky věkov i pročaja.

Vo istinu dostojno i pravedno jest pravo i spasitelno, nam tebě vsegda i vezdě hvaly vozdavati. Gospodi sväty Otče vsemogy, věčny Bože. Iže tělesnym poščenijem zlosti toliši,

um voznosiši, krěpost ščedriši i mezdy: Hrstom Gdem našim. Jimže veličestvo tvoje hvalät Anĝeli, klanjajut sä Gospodstvija, trepecut Vlasti. Nebesa, nebeskyja že Sily i blaženi Serafimi obcim radovanijem proslavljajut. S njimiže i naša glasy, da prijati poveliši molimo, priležnym ispovědanijem glagoljuce.

NA MISAH O MUCĚ I O KRIŽI.

Se Prědslovije rci ot Nedělja Muky daže do Velijago Četvrtka zaključno (ašče li v prazdniky togda slučajucäja sä ne budet vlaščago), i na Misah o svätějem Križi, i o Mucě; ošče že i v prazdniky prěsv. Srdca i čestnějšaja Krve G. N. Isu-Hrsta.

Vo vsä věky věkovi pročaja.

Vo istinu dostojno i pravedno jest, pravo i spasitelno, nam tebě vsegda i vezdě hvaly vozdavati, Gospodi sväty, Otče vsemogy, věčny Bože. Iže spasenije čelověčeska roda na drěvě križa postavil jesi: da ot njuděže smrt vozhozaše, ot tudu žizn voskrsnet: i iže drěvom odolěvaše, drěvom takoze odolěl sä bi: Hrstom Gdem našim. Jimže veličestvo tvoje hvalät Anĝeli, klanjajut sä Gospodstvija, trepecut Vlasti. Nebesa, nebeskyja že Sily i blaženi Serafimi obcim radovanijem proslavljajut. S njimiže i naša glasy da prijati poveliši molimo, priležnym ispovědanijem glagoljuce.

NA VOSKRSENIJE GOSPODNJE.

Se prědslovije rci ot Navečerija Pashy, daže do Vznesenija, i na prazdniky v to vrěmä slučajucäja sä, ašče vlaščago ne imut.

Na Misě Velija Suboty rci: najpače že v noc siju: v den Pashy daže do Suboty v Bělyh zaključno: najpače že dnes: a po tom: najpače že v se slavněje propovědati.

Vo vsä věky věkov i pročaja.

Vo istinu dostojno i pravedno jest, pravo i spasitelno: tebe ubo, Gospodi, vo vsjako vrěmä najpače že dnes (ili: v se) slavněje propovědati, jegda Pasha naša požrt byst Hrst. To bo istinen jest jagnec, iže otjat grěhy mira. Iže smrt našu umiraja razdruši, i žizn voskrsaja obnovi. I togo radi s Anǵely i s Arhanǵely, s Prěstoly i Gospodstviji, so vseju že siloju nebeskago Vojinstvija, pěsn slavy tvojeja vospěvajemo, bez konca glagoljuce.

Črěz dějanije.

Pričaščajuce sä i den prěsväty prazdnujuce Voskrsenija Gospoda našego Isu-Hrsta po plti: no i pamät čtuce, prvěje slavnyja vsegda Děvy Marija roditelnicä togoze Boga i Gospoda Isu-Hrsta: no i blaženyh apostol i mučenik tvojih Petra i Pavla, Andrěja, Ijakova Ivana, Tomy, Ijakova, Pilipa, Bartoloměja, Matěja, Simuna i Tadděja: Lina, Klita, Klimenta, Siksta, Korněla, Čubrijana, Lovrenca, Hrsogona, Ivana i Pavla, Kuzmy i Domijana i vsěh svätyh tvojih; jihže utäžaniji i molitvami podaz, da vo vsěh zastupljenija tvojego ogradimo sä pomociju. Stisnet rucě. Těmze Hrstom Gospodem našim. Amen.

Drža ručě rastrtě nad prinosy, glagoljet:

Se ubo prinošenije služby našeja, no i vseja čeljadi tvojeja, ježe tebě prinosimo za sija takoze, jaže paky roditi izvolěl jesi vodoju i Duhom svätym, dav jim otpuščenije vsěh grěhov, molimo tä Gdi, da ugodno primeši: dni že naša v svojem mirě ustrojiši, i ot věčnago osuzenija nas izbaviti i k izbranyh svojih poveliši stadu pričisliti.

Stisnet rucě. Hrstom Gdem našim. Amen.

Pročaja v Pravilě.

Tako rci ot Navečerija Pashy do Suboty v Bělyh zaključno. No na Misě Velija Suboty črěz dějanije rci: i noc prěsvätuju prazdnujuce.

NA VOZNESENIJE GOSPODNJE.

Se prědslovije rci ot dne Voznesenija daže do navečerija Pätikost isključno, i na prazdniky togda sljučajucäja sä, ašče vlaščago ne imut.

Vo vsä věky věkov, i pročaja.

Vo istinu dostojno i pravedno jest, pravo i spasitelno, nam tebě vsegda i vezdě hvaly vozdavati, Gospodi sväty, Otče vsemogy, věčny Bože. Hrstom Gdem našim. Iže po voskrseniji svojem vsěm učenikom svojim otkrven javi sä, i těm zräcem voznese sä na nebo, da bi nam božestva svojego podal byti pričastnikom. I togo radi s Anǵely i s Arhanǵely, s Prěstoly i Gospodstviji, so vseju že siloju nebeskago vojinstvija, pěsn slavy tvojeja vospěvajemo bez konca glagoljuce.

Črěz dějanije.

Pričaščajuce sä i den prěsväty prazdnujuce vo-ńže Gospod naš, jedinorodny Syn tvoj, sojedinjeno sebě sucestvo slabosti našeja o desnuju slavy tvojeja postavi: no i pamät čtuce, prvěje slavnyja vsegda Děvy Marija roditelnicä togoze Boga i Gda našego Isu-Hrsta: no i blaženyh apostol i pročaja.

I tako rci črěz vsju Osmicu.

NA PÄTIKOSTI.

Se Prědslovije rci ot Navečerija Pätikost daže do poslědujucäja Suboty zaključno: i na Misah obětnyh o svätějem Dusě; no mimopušč: dnešńi den.

Vo vsä věky věkov, i pročaja.

Vo istinu dostojno i pravedno jest, pravo i spasitelno, nam tebě vsegda i vezdě hvaly vozdavati. Gospodi sväty, Otče vsemogy, věčny Bože: Hrstom Gdem našim. Iže vozšed nad vsja nebesa, sědäj že o desnuju tebe, obecanago Duha svätago (dnešńi den) na Syny vsynovljenija izlija. Togo radi, razliv radosti ves mir na vseljeněj radujet sä. No i vyšnjaja Sily i anğelskyja Vlasti, pěsn slavy tvojeja vospěvajut, bez konca glagoljuce.

Črěz dějanije.

Pričaščajuce sä, i den prěsväty pätikostny prazdnujuce, vo-ńže Duh sväty apostolom besčislnymi jazyky javi sä: no i pamät čtuce, prvěje slavnyja vsegda Děvy Marija, roditelnicä Boga i Gda našego Isusa Hrsta: no i blaženyh apostol i mučenik tvojih, Petra i Pavla, Andrěja, Jjakova, Ivana, Tomy, Jjakova, Pilipa, Bartoloměja, Matěja, Simuna i Tadděja: Lina, Klita, Klimenta, Siksta, Korněla, Čubrijana, Lovrenca, Hrsogona, Ivana i Pavla, Kuzmy i Domijana, i vsěh svätyh tvojih, jihže utäžaniji i molitvami podaz, da vo vsěh zastupljenija tvojego ogradimo sä pomociju.

Stisnet rucě. Těmze Hrstom Gdem našim. Amen.

Drža rucě rastrtě nad prinosy glagoljet.

Se ubo prinošenije službe našaja, no i vseja čeljadi tvojeja, ježe tebě prinosimo za sija takoze, jaže paky roditi izvolěl jesi vodoju i Duhom svätym, dav jim otpuščenije vsěh grěhov, molimo tä, Gdi, da ugodno primeši: dni že naša v svojem mirě ustojiši, i ot věčnago osuzenija nas izbaviti, i k izbranyh svojih poveliši stadu pričisliti.

4*

Stisnet rucě. Hrstom Gdem našim. Amen.

Ježe prinošenije, i proč. v Pravilě.

I takto rci daže do slědujucäja Suboty zaključno.

V PRAZDNIK PRĚSV. TROJSTVA I V NEDĚLJA ČRĚZ LĚTO.

Se Prědslovije rci v prazdnik prěsvätago Trojstva, i na Misah obětnyh, ošče že i vo vsä Nedělja črěz lěto, ašče něst oprěděljena vlaščago, po narädbě Klimenta XIII. dne 3. Jenvara 1759.

Vo vsä věky věkov, i pročaja.

Vo istinu dostojno i pravedno jest, pravo i spasitelno, nam tebě vsegda i vezdě hvaly vozdavati, Gospodi sväty, Otče vsemogy, věčny Bože. Iže s jedinorodnym Synom tvojim, i Duhom svätym, jedin jesi Bog, jedin jesi Gospod: ne v jedinici jedinago sobstva, no v Trojici jedinago sucstva. Ježe bo o tvojej slavě, toboju otkryvajucem, věrujemo, toze o Syně tvojem, toze o Dusě svätě, bez različija rasuzenija razumějemo. Jako v ispovědaniji istinnago, věčnago že božestva, i v sobstvěh svojstvu, i v jestestvě jedinstvu, i vo veličestvě klanjati sä ravenstvu. Ježe hvalät Anǵeli i Arhanǵeli, Heruvimi že i Serafimi: iže ne prěstajut vopiti po vsä dni jedinym glasom glagoljuce.

V PRAZDNIKY I NA MISAH OBĚTNYH BL. DĚVY MARIJA.

Se Prědslovije rci v prazdniky bl. Marija (kromě v prazd. Očiščenija, vo-ńže rci o Rozstvě gospodńi) i črěz Osmicä těhze, ošče že i v prazdniky v njih slučajucäja sä, ašče vlaščago ne imut, i na Misah obětnyh o bl. Mariji.

A po nazyvu prazdnika rci ili: i tebe v Blagověščeniji, ili v Posěceniji, ili vo Vzneseniji, ili v Rozstvě, ili v Prědstavlje-

niji, ili v Neskvrnněm začatiji. Na Osväcenije sv. Marija ot Sněga, i v prazdnik prěsv. Imene tojaze, i ot Mezdy, rci: i tebe v prazdnicě. V prazdnik sedm Bolěznij rci: i tebe v probodeniji. V prazdnik bl. Marija ot gory Karmelskyja rci: i tebe vo vspominaniji. V prazd. prěsv. Rozarija: i tebe v tržestvě.

Na Misah obětnyh i v Subotu rci: i tebe v čestvovaniji.

Vo vsä věky věkov, i pročaja.

Vo istinu dostojno i pravedno jest, pravo i spasitelno, nam tebě vsegda i vezdě hvaly vozdavati, Gospodi sväty, Otče vsemogy, věčny Bože. I tebe v blaženyja Marija vsegda Děvy hvaliti, blagosloviti, i propovědati. Jaže i jedinočadago tvojego svätago Duha osěnjenijem začat: i děvstva slavě prěbyvajuci, svět věčny miru izlija, Isu-Hrsta Gd͞a našego. Jimže veličestvo tvoje hvalät Anǵeli, klanjajut sä Gospodstvija, trepecut Vlasti. Nebesa nebeskyja že Sily i blaženi Serafimi, obcim radovanijem proslavljajut. S njimiže i naša glasy, da prijati poveliši molimo, priležnym ispovědanijem glagoljuce.

V PRAZDNIKY APOSTOL.

Se prědslovije rci v prazdniky svätyh Apostol, i Jevanǵelist (kromě v den sv. Ivana apostola), i črěz jih Osmicä, i v prazdniky v njih slučajucäja sä, ašče ne budet oprěděljena vlaščago i na Misah obětnyh o Apostolěh.

Vo vsä věky věkov, i pročaja.

Vo istinu dostojno i pravedno jest, pravo i spasitelno: tebe Gospodi, priležno moliti, da stada svojego, pastyrju věčny, ne ostaviši, no blaženymi Apostoly svojimi neprěstannym zaščicenijem hraniši. Da těmize pravitely strojit sä, jaže děla svo-

jego naměstniky tomuze podal jesi prědstojati pastyrja. I togo radi s Anǵely i s Arhanǵely, s Prěstoly i Gospodstviji, so vseju že siloju nebeskago vojinstvija, pěsn slavy tvojeja vospěvajemo, bez konca glagoljuce.

V PRAZDNIKY I VO FERIJA ČRĚZ LĚTO.

Se Prědslovije rci črěz lěto vo vsä prazdniky i ferija, jegda ne budet oprěděljena vlaščago.

Vo vsä věky věkov. Ot. Amen. Vr. Gd s vami. Ot. I s duhom tvojim. Vr. Gorě srdca. Ot. Imamo k Gdevi. Vr. Hvaly vozdadimo Gdevi Bogu našemu Ot. Dostojno i pravedno jest.

Vo istinu dostojno i pravedno jest, pravo i spasitelno, nam tebě vsegda i vezdě hvaly vozdavati. Gospodi sväty, Otče vsemogy, věčny Bože: Hrstom Gdem našim. Jimže veličestvo tvoje hvalät Anǵeli, klanjajut sä Gospodstvija, trepecut Vlasti. Nebesa, nebeskyja že Sily, i blaženi Serafimi obcim radovanijem proslavljajut. S njimiže i naša glasy, da prijati poveliši molimo, priležnym ispovědanijem glagoljuce.

Svät, Svät, Svät Gospod Bog Sabaot Plna sut nebesa i zemlja slavy tvojeja.
Osanna vo vyšńih.

Blagoslovljen grädy vo imä Gospodńje.

Osanna vo vyšńih.

PRAVILO MISY.

Ijerěj rasprostr, vozdvig i stisk rucě, vozved oči k nebu i abije sklon ji, priklon sä nizko prěd Oltarjem, rukama na njem položenama, glagoljet:

ebe ubo, vsemilostivy Otče, Isu-Hrstom Synom tvojim Gospodem našim, priležno molimo, i prosimo, cělujet Oltař, da prijatna iměješi, i blagosloviši, stisnet rucě, i znamenujet trikrat nad prinosy; si ✠ danija sija ✠ dary, sija ✠ svätyja žrtvy neskvrnnyja, rasprostr rucě poslědujet: prvěje, ježe tebě prinosimo za Crkev tvoju svätuju, katoličesku, juže umiriti, hraniti, sjediniti, i strojiti izvoli vo vsěj vseljeněj kupno s rabom svojim papoju našim I. i jepiskopom našim I. i so vsěmi pravověrniky, katoličeskyja že i apostolskyja věry dělately.

Vspominanije živym.

Pomeni, Gospodi, raby i rabynja svoja I. i I. stisnet rucě pomoliv sä několiko za těh za njihže moliti naměnil jest: po tom rasprostr rucě poslědujet: i vsä okrst stojacäja, jihže tebě věra znajema jest, i vědomo blagočestije, za njaže tebě prinosimo, ili iže tebě prinosät siju žrtvu hvaljenija, za sebe i za vsä svoja: za izbavljenije duš svojih, za upvanije spasenija i zdravija svojego; tebě že vzdajut oběti svoja věčnomu Bogu, živomu i istinnomu.

Črěz dějanije.

Pričaščajuce sä i pamät čtuce, prvěje slavnyja vsegda Děvy Marija, roditelnicä Boga i Gospoda našego Isu-Hrsta: no i blaženyh apostol i mučenik tvojih, Petra i Pavla, Andrěja, Ijakova, Ivana, Tomy, Ijakova, Pilipa, Bartoloměja, Matěja, Simuna i Tadděja: Lina, Klita, Klimenta, Siksta, Korněla, Čubrijana, Lovrenca, Hrsogona, Ivana i Pavla, Kuzmy i Domijana: i vsěh svätyh tvojih: jichže utäžaniji i molitvami podaz, da vo vsěh zastupljenija tvojego ogradimo sä pomociju. Stisnet rucě. Těmze Hrstom Gospodem našim. Amen.

Drža rucě prostrtě nad prinosy glagoljet:

Se ubo prinošenije služby našeja, no i vseja čeljadi tvojeja, molimo tä, Gospodi, da ugodno primeši, dni že naša vo svojem mirě ustrojiši, i ot věčnago osuzenija nas izbaviti, i k izbranyh svojih poveliši stadu pričisliti Stisnet rucě. Hrstom Gospodem našim. Amen.

Ježe prinošenije ty, Bože, vo vsěh, molimo tä, znamenujet trikrat nad prinosy, blago ✠ slovljeno, pripi ✠ sano, utvr ✠ zeno, slovesno, i blagoprijatno stvoriti izvoliši: znamenujet jedinoju vrhu Oštija, a jedinoju vrhu kaleža, da nam Tě ✠ lo, i Kr ✠ v budet vozljubljenago Syna tvojego Gospoda našego Isu-Hrsta.

Iže den prěze neže postrada, vozmet Oštiju, prijem hlěb vo svätěji i čestněji rucě svoji: vozdvignet oči k nebu, i vozved oči na nebo, k tebě Bogu Otcu svojemu vsemogucumu, tebě hvaly vzdav, znamenujet vrhu Oštija, blago ✠ slovi, prělomi i dast učenikom svojim, glagolja: priměte, i jadite ot sego vsi.

Drža oběma rukama Oštiju medzu ukazalcema i palcema, prověcajet slovesa posväcenija v taj, bystro i vnimatelno vrhu Oštija, a v kup vrhu vsěh, ašče jih väce imat na posväcenije.

Se bo jest Tělo moje.

Prověcav slovesa posväcenija, abije prěkloń kolěno poklonit sä Oštiji posväceněj: vstanet, pokažet ljudem, položit na tělesnik, paky poklonit sä: i ne rastavljajet palcu i ukazalcu, tokmo jegda osezati imat Oštiju, daže do umvenija prstov.

Togda otkryv kalež, glagoljet:

Podobnym obrazom po večeři,oběma rukama primet kalež, prijem i siju državnu čašu vo svätěji i čestněji rucě svoji: takoze tebě hvaly vozdav, lěvoju drža kalež, desniceju znamenujet vrhu jego, blago ✠ slovi, i dast učenikom svojim, glagolja: priměte i pijte iz njeja vsi:

Prověcajet slovesa posväcenija vrhu kaleža, vnimatelno, sovkupno, i v taj drža i malo vozdvignut.

Se bo jest čaša krve mojeja, novago i věčnago zavěta, tajna věry: jaže za vy i za mnogyja izlijet sä v otpuščenije grěhov.

Prověcav slovesa posväcenija, položit kalež na tělesnik i glagolja v taj:

Si jeliko krat tvoriti budete, v moju pamät stvorite.

Prěkloń kolěno poklonit sä, vstanet, pokažet ljudem, položit, pokryjet, i paky pokleknet. Po tom rasprostr rucě glagoljet:

Ot nuděže i pamätujuce, Gospodi, my rabi tvoji, no i ljudije tvoji svätiji, togoze Hrsta Syna tvojego Gosgoda našego toli blaženuju muku, takoze že i ot prěispodńih voskrsenije, no i na nebesa slavnoje vznesenije: prinosimo državnomu veličestviju tvojemu ot tvojih darov i dajanij, stisnet rucě i znamenujet trikrat vrhu Oštija, i vrhu kaleža kupno, žrtvu ✠ čistu, žrtvu ✠ svätu, žrtvu ✠ neporočnu, znamenujet jedinoju vrhu Oštija i jedinoju vrhu kaleža: hlěb ✠ sväty žizni věčnyja i čašu ✠ věčnago spasenija.

Rasprostr rucě poslědujet:

Na njaže milostivym i vedrenym licem vozrěti izvoli: i prijatna iměti, jakože prijatny iměti izvolil jesi dary otroka svojego pravednago Avela, i žrtvu patriarha našego Avraama, i juže tebě prinese veliky ijerěj tvoj Melkisedek, svätuju žrtvu, neporočnuju trěbu.

Nizko prignut, stisnutama rukama na Oltaŕi položenama glagoljet:

Priležno tä molimo, vsemogy Bože: poveli si prinesti rukama svätago Anǵela tvojego na vysoky oltaŕ tvoj, prěd lice božestvenago veličestvija tvojego: da jeliko ašče, cělujet Oltaŕ, ot sego oltarnago pričaščenija svätosvätoje Syna tvojego, stisnet rucě, i znamenujet jedinoju vrhu Oštija i jedinoju vrhu kaleža, Tě ✠ lo i Kr ✠ v vosprimemo, znamenujet sam sebe, vsakym blagoslovljenijem nebeskym i blagodětiju naplnimo sä. Stisnet rucě. Těmze Hrstom Gospodem našim. Amen.

Vspominanije umršim.

Pomeni ošče, Gospodi, raby i rabynja svoja I. i I., iže prědvariša ny so znamenijem věry, i spät vo sně mira.

Stisnet rucě, pomolit sä několiko za ty umršaja, za njaže naměnil jest moliti, po tom rasprostr rucě poslědujet:

Těm, Gospodi, i vsěm v Hrstě počivajucim město prohlazenija, světa i mira da dasi molimo. Stisnet rucě i prignet glavu. Těmze Hrstom Gospodem našim. Amen.

Desniceju udarit sä v prsi, poudvig malo glas, glagolja:

Nam že ubo grěšnikom rabom tvojim, na množstvo ščedrot tvojih upvajucem, čast jeteru i sdruženije dati izvoli, s tvojimi svätymi Apostoly i mučeniky: s Ivanom, Stěpanom, Matijem, Varnavoju, Ignacijem, Aleksandrom, Marcelinom, Petrom, Pelicitoju, Perpetujeju, Agatoju, Lucijeju, Agneju, Cěcilijeju, Anastazijeju, i so vsěmi svätymi tvojimi: v kyh sdruženije nas, ne cěniteļ utäžanija, no proščenija, molimo tä, ščedriteļ primi. Stisnet rucě. Hrstom Gospodem našim.

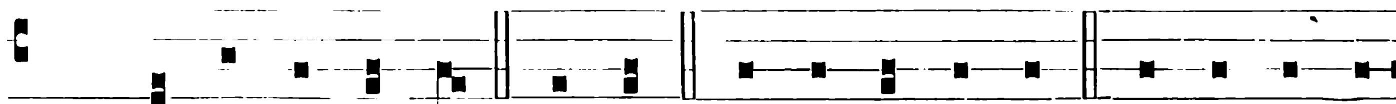
Jimže vsa si, Gospodi, vsegda blaga tvoriši, znamenujet trikrat vrhu Oštija, i vrhu kaleža kupno, glagolja: svä ✠ tiši, ži ✠ viši, blago ✠ slovljaješi i podaješi nam.

Otkrijet kalež, pokleknet, vozmet Tělo Hrstovo v desnicu, drža šujiceju kalež: znamenujet Oštijeju trikrat ot ustnu do ustnu kaleža, glagolja:

Tě ✠ m, i s tě ✠ m, i v to ✠ m, dvakrat znamenujet medzu kaležem i medzu prsmi, jest tebě, Bogu Otcu ✠ vsemogucumu, v jedinstvě Duha ✠ svätago, poudvig malo kalež s Oštijeju, rci: vsaka čest i slava.

Položiv Oštiju, pokryjet kalež, pokleknet, vstanet i glagoljet pojuc ili čtuc:

Stisnet rucě.

spa si - tel - ny - mi na u če - ni i bo - že-stven-nym

na - sta -vlje - ni - jem vo - bra - že - ni smě-jem gla - go la - ti.

Rasprostret rucě.

Ot - če naš, i - že je - si na ne -be-seh : Svä-ti sä i - mä tvo - je :

Pri- di če-sarstvo tvo - je : Bu-di vo - lja tvo- ja, ja - ko na ne-be - si,

i na zemlji. Hlěb naš vsedenni daz nam dnes. I ot - pu - sti nam dlgy

na - ša, ja - ko že i my ot - pu-šča- je - mo dl - žni-kom na-šim.

I ne vo - ve - di nas v napast. No i - zba - vi nas ot ne - pri - ja - zni.

Ijerěj v taj rci : Amen.

Po tom vozmet patěnu medzu ukazalec i srědńi prst, i glagoljet :

Izbavi ny, molimo tä, Gospodi, ot vsěh zol, minuvših, nastojacih i buducih : i hodatajstvujuci blaženěj i slavněj vsegda Děvě Bogorodici Mariji s blaženymi Apostoly tvojimi Petrom i Pavlom i Andrějem i so vsěmi svätymi, znamenujet sä patěnoju ot čela k prsem, i tuze cělujet : daz milostivo mir vo dni naša, da milostiju tvojeju

pomoženi i ot grěha vsegda svobodni budemo, i ot vsakogo smucenija bespečalni.

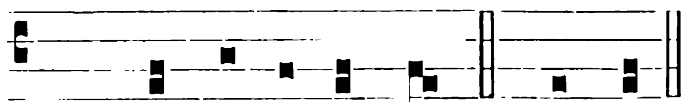
Postavit patěnu pod Oštiju, otkryjet kalež, pokleknet, vstanet, vozmet Oštiju, prělomit ju po srědě vrhu kaleža glagolja:

Těmze Gospodem našim Isu-Hrstom Synom tvojim.

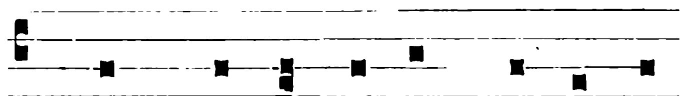
Pol, iže jest v desnej rucě, položit na patěnu, a ot polu, iže osta v lěvěj, otlomit časticu, glagolja:

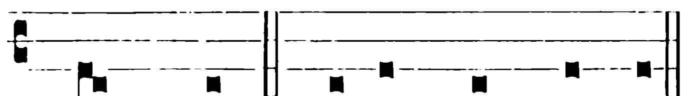
Iže s toboju živet i cěsarstvujet v jedinstvě Duha svätago Bog.

Druguju polovicu tojuze lěviceju položit na patěnu, i drža desniceju časticu vrhu kaleža, lěviceju kalež, glagoljet:

Tojuze časticeju znamenujet trikrat vrhu kaleža, glagolja:

Tuze časticu spustit v kalež glagolja pod glas:

Se směšenije i posväcenije Těla i Krve Gospoda našego Isu-Hrsta budi prijemljucem nam v život věčny. Amen.

Pokryjet kalež, pokleknet, vstanet, i prignut prěd Sakramentom, stisk rucě, i trikrat udaraja sä v prsi, glagoljet:

Jagneče boži, vzemljaj grěhy mira, pomiluj nas.

Jagneče boži, vzemljaj grěhy mira, pomiluj nas.

Jagneče boži, vzemljaj grěhy mira, daruj nam mir.

Na Misah za Umršaja ne rci pomiluj nas, no v město togo: daruj jim pokoj, a treti krat pridaz: věčny.

Po tom stisk rucě na Oltaři, prignut glagoljet slědäcäja Molitvy:

Gospodi Isu-Hrste, iže reče Apostolom svojim: Mir ostavljaju vam, mir moj daju vam: ne zri grěh mojih no věru Crkve svojeja, juže po volji svojej umiriti i sjediniti izvoli. Iže živeši cěsarstvuješi Bog, vo vsä věky věkov. Amen.

* Ašče dati imat mir, cělujet Oltař, i dajaj mir, glagoljet:

Mir s toboju. Ot. I s duhom tvojim.

Na Misah za Umršaja ne daz mira, niže rci prědiducuju Molitvu.

Gospodi Isu-Hrste, Synu Boga živago, iže voljeju otčeju, kupno dělajucu Duhu svätomu, smrtiju svojeju mir oživotvoril jesi, izbavi mä sim svätosvätym Tělom i Krviju svojeju, ot vsěh bezakonij mojih i ot vsěh zol, i stvori mä tvojim vsegda prilěpljati sä zapovědem, i ot tebe nikoliže otlučati sä ne dopusti. Iže s těmze Bogom Otcem i Duhom svätym živeši i cěsarstvuješi Bog vo věky věkov. Amen.

Prijatije Těla tvojego, Gospodi, Isu-Hrste, ježe az nedostojan prijati drzaju, ne budi mně v sud i osuzenije: no tvojeju milostiju da prospějet mně v zastupljenije duša i těla, i v prijatije cělby. Iže živeši i cěsarstvuješi s Bogom Otcem v jedinstvě Duha svätago Bog vo vsä věky věkov. Amen.

Prěklonit koleno, vstanet, i glagoljet:

Hlěb nebesky primu i imä gospodnje prizovu.

Po tom malo prignut, primet obě časti Oštija medzu palec i ukazalec lěvyja ruky, i patěnu medzu toze ukazalec i srědńi prst, a desniceju udaraja sä v prsi, poudvig malo glas, rci trikrat zbožno i umiljeno:

Gospodi, něsm dostojan, da vnideši pod krov moj: no tokmo rci slovom, i iscělějet duša moja.

Po tom znamenuja sä Oštijeju, juže držit v desnici, vrhu patěny, glagoljet:

Tělo Gospoda našego Isu-Hrsta shrani dušu moju v život věčny. Amen.

Primet umiljeno obě časti Oštija, stisnet rucě, i postojit několiko v poučeniji prěsvätago Sakramenta. Po tom otkryjet kalež, pokleknet, sberet krupicä, ašče jih budet, potret patěnu nad kalež, medzu těm glagolja:

Čto vzdam Gospodevi za vsja, jaže vzdast mně? Čašu spasenija primu, i imä gospodnje prizovu. Hvalä prizovu

Gospoda, i ot vrag mojih spasen budu.

Primet kalež desniceju, i těm znamenuja sä glagoljet:

Krv Gospoda našego Isu-Hrsta shrani dušu moju v život věčny. Amen.

Primet vsu Krv s časticeju. Tu prijem, ašče jest kto pričastiti sä hotäj, da pričastit, prěze neže primet očiščenije. Po tom rci:
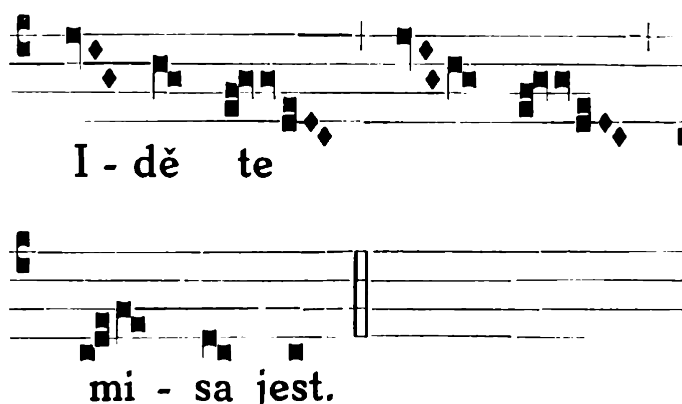
Ježe usty prijahom, Gospodi, čistoju misliju da vměstim: i ot dara vrěmennago budi nam cělba věčnaja.

Medzu těm podajet kalež sluzě, iže vlijet voń malo vina, i těm sä počistit; po tom poslědujet:

Tělo tvoje, Gospodi, ježe prijah, i Krv, juže pih, da prilěpit sä utrobě mojej: i podaz da vo mně ne ostanet grěhovna skvrna, jegože čistyja i svätyja nasytiša tajny. Iže živeši i cěsarstvuješi vo věky věkov. Amen.

Umyjet prsty, otret, i primet omytije: otret usta i kalež, iže pokryjet i sgybav tělesnik položit na Oltaři, jako prěze: za těm poslědujet Misu.

Rek po poslěděj Molitvě Gospod s vami. Ot. I s duhom tvojim, glagoljet: kako zakon jest Misě, ili Iděte, Misa jest ili Blagoslovimo Gospoda. Ot. Bogu hvaly.

Rek: Iděte, Misa jest, ili Blagoslovimo Gospoda, Ijerěj prignet sä na srědě Oltarja, i rukama stisnutama na njem, glagoljet:

Ugodna budi Tebě, svätaja Trojice služba rabotanija mojego: i podaz, da žrtva, juže očima veličestvija tvojego nedostojan prinesoh, budet tebě prijatna, mně že i vsěm, za njaže prinesoh ju, toboju milujucem, budet umilostivitelna. Hrstom Gospodem našim. Amen.

Po tom cělujet Oltař, i vozved oči, rasprostr, vozdvig i stisk rucě, glavu že prěloń Križu glagoljet:

Blagoslovi vas vsemogi Bog, obrac sä k ljudem jedinoju tokmo znamenuja, ošče že i na tržestveněh Misah, poslědujet: Otec, i Syn ✠ i Duh sväty. Ot. Amen.

Na Misě arhijerějscěj trikrat znamenujet, jakože jest v Pontifikalě.

Po tom na straně Jevanǵelija Ijerěj stisnutama rukama glagoljet: Vr. Gospod s vami. Ot. I s duhom tvojim. I znamenuja znamenijem Križa prvo Oltař ili Kńigy, po tom sebe na čelě, ustěh i prseh, glagoljet:

✠ Začalo svätago Jevanǵelija ot Ivana. Ivan 1, 1-14.

Stisnuv rucě poslědujet:

Iskoni bě Slovo, i Slovo bě u Boga i Bog bě Slovo Se bě iskoni u Boga. Vsja těm byša: i bez njego ničesože ne byst, ježe byst: v tom život bě i život bě svět člověkom: i svět vo tmě svetit sä, i tma jego ne objat. Byst člověk poslan ot Boga, jemuže bě imä Ivan: Se pride vo svědětelstvo, da svědětelstvujet o světě, da vsi věru imut jim. Ne bě to svět, no da svědětelstvujet o světě. Bě svět istinny, iže prosvěcajet vsakogo člověka greducago v mir se. V mirě bě, i mir těm byst, i mir jego ne pozna. Vo svoja pride, i svoji jego ne prijaša. Jeliko že jih prijat i, dast jim oblast čadom božijem byti věrujucim v imä jego: iže ne ot krve, ni ot pohoti pltskyja, ni ot pohoti mužskyja, no ot Boga rodiša sä. Prěklonit kolěno glagolja:

I Slovo plt byst: i vseli sä v ny: i viděhom slavu jego, slavu jako jedinočadago ot Otca ispln blagoděti i istiny.

Ot. Bogu hvaly.

MŠA VLAŠČA O SVATCIH.

V DEN 5. IJULĚJA.

PRAZDNIK SVÄTUJU KYRILA I METODA ARHIJERĚJU I ISPOVĚDNIKU.

Pristup. Ps. 131.

Ijerěji tvoji, Gdi, da oblěkut sä v pravdu i prěpodobniji tvoji da vozradujut sä: Davida radi raba tvojego, ne otvrati lica Hrsta tvojego.

Ps. toze. Pomäni, Gospodi Davida: i vsju krotost jego.

Vr. Slava Otcu.

Molitva.

Vsemogy věkověčny Bože, iže črěz blaženaja Ispovědnika svoja i Arhijerěja Kyrila i Metoda Slověnskym Jazykom k poznaniju imene tvojego priti dal jesi: podaz; da jejuže prazdnikom slavimo sä, v toju sdruženije sjedinimo sä. Gospodem našim.

I budi Vspomin. Osmicä sv. Apostolu Petra i Pavla.

Čtenije Jepistolija bl. Pavla Apostola k Jevrěom. Jev. 7.

Bratije: Množajši běša ijerěji, zanje jako smrtiju vozbranjajemi sut prěbyvati: Isus že, jako prěbyvati jemu jest vo věky, věčno imat ijerějstvo. Těmže i spasati vo věky možet pristupajucäja črěz njego k Bogu: prisno živ sy moliti za nas. Takov bo podobaše, da nam byl bi arhijerěj, svät, nezlobiv, neskvrnen, otlučen ot grěšnik, i vyšši nebes byv: iže ne imat nudzä po vsä dni, jakože ijerěji prěze o svojih grěsěh žrtvy prinositi po tomže o ljudskych: se bo stvori jedinoju, prines sam sebe, Isu-Hrst Gospod naš.

Stepenn. Ps. 131. Ijerěja jego oblěku v spasenije i prěpodobniji jego radostiju vzradujut sä.

Vr. Tamo vzrašču rog Davidov: ugotovah světilnik Hrstu mojemu. All., all.

Vr. Ps. 109. Klät sä Gd, i ne raskajet sä: ty jesi ijerěj vo věky po činu Melhisedekovu. Alleluja.

Ašče slučit sä služiti prazdn. po Sedmodesätn. ili vo vrěmä pashovn. rci jako tamo v Obc. ot Misy: Ijerěji.

✠ Poslědovanije sv. Jevanģelija ot Luky: Luk. 10.

Vono vrěmä: Naznamena Gd i ina sedmdesät i dva: i posla ja po dvěma prěd licem svojim vo vsak grad i město jamože hotěaše sam iti.

I glagolaše jim: žatva ubo mnoga, a dělatel malo. Molite sä ubo Gospodinu žatvy, da izvedet dělatelja na žatvu svoju. Iděte: se, az posylaju vy jako jagnecä po srědě vlk. Ne nosite vlagališča ni vrětišča, ni sapog; i nikogože na puti ne cělujte. Vo-ńže dom vnidete koliždo, prvěje rcěte: Mir domu semu: i ašče budet tu syn mira, počijet mir vaš na njem: ašče li ni, to k vam vozvratit sä. I v tomze domu prěbyvajte, jaduce i pijuce, jaže sut u njih: dostojan bo jest dělateļ mzdy svojeja. Ne prěhodite iz domu v dom. I vo-ńže grad koliždo vnidete, i primut vy, jadite prědlagajemaja vam: i cěljajte nedužnyja, iže sut v njem, i rcěte jim: Približi sä na vy cěsarstvo božije.

Rci Věruju Osmice radi svätuju Apostolu.

Prinos. Ps. 67. Diven Bog vo Svätyh svojih: Bog Izraeljev to dast silu i krěpost ljudem svojim: blagoslovljen Bog.

Tajnaja.

Na moljenije naše, prosimo Gdi, i na svojih věrnyh prinošenija prizri: da tebě budut ugodny v prazdnik tvojih svätyh, i nam pribavät pomoc tvojego pomilovanija. Gospodem našim.

Po tom Vspom. Osm. sv. Apostolu. Prědslovije o Apostolěh Osmice radi.

Pričaščenije. Mat. 10. Ježe glagolju vam vo tmě rcěte vo světě, glagoljet Gd: i ježe v uho slyšite, propovědajte na krověh.

Popričaščenije.

Prosimo, vsemogy Bože: da iže nam račiši podati dary nebeskyja, hodatajucema svätyma tvojima Kyrilom i Metodom, podasi prězrěti zemnaja. Gospodem.

Po tom Vspom. Osmice sv. Apostolu.

MŠA IZ VLAŠČA ČEŠSKAGO.

V DEN 16. MAJA.

SVÄTAGO IVANA NEPOMUKA, PREZV. MUČENIKA.

Pristup. Jekli. 51.

ast mi Gospod jazyk mezdu moju: i těm voshvalju i (Alleluja, alleluja). Ps. 38. Rěh: Sohranju puti moja, da ne sgrěšu jazykom svojim.

Vr. Slava Otcu.

Molitva.

Bože, iže za nepoborimoje tajinstveno mlčanije blaženago Ivana, novym věncem mučenija Crkev svoju ukrasil jesi: daz da, togo obrazom i hodatajstvom, ustom svojim polagajuce hranjenije, blaženym, iže ne poplznuša jazykom, pričislimo sä. Gospodem našim.

Čtenije kńig Prěmudrosti.

Jekli. 21.

Bezumny okencem priničet v dom: muž že nakazan vně stanet. Bezumije člověku dvermi poslušati: mudry že otägotit sä dosazenijem. Ustně nerazumnyh bezumnaja povědät: slovesa že mudryh v měrilě stanut. V ustěh nerodivyh srdce jih: i v srdci prěmudryh usta jih. Klnucu nečestivu dijavola sam klnet svoju dušu. Sěptnik oskvrnit svoju dušu, i vo vsěh voznenavidit sä: i prěbyvy s njim nenavisten budet: mlčalivy i razumny počtet sä.

Vo vrěmä pashovn. Allel., all.

Vr. Jekli. 25. Blažen, iže ne poplzne jazykom svojim, i iže ne rabota nedostojnym sebe. Alleluja.

Vr. Pritč. 10. Jazyk lukavyh pogybnet: jazyk že prěmudryh jest zdravije. Allel.

Kromě vrěm. pashovn. Stepen.

Pritč. 11. Hodäj lestiju otkryvajet tajny: věren že duhom tajit. Vr. Ps. 14. Gdi, kto obitajet v žilišči tvojem, li kto počijet na gorě svätěj tvojej? Iže ne ulsti jazykom svojim: i ne stvori iskrnjemu svojemu zla. All. All.

Vr. Jekli. 25. Blažen, iže ne poplzne jazykom svojim, i iže ne rabota nedostojnym sebe. Alleluja.

Na Misah obětnyh po Sedmodesätn. mimopušč All. i poslědujuci Vr. rci:

Vlěkom. Ijak. 1. Ašče kto mnit sä věren byti ne obuzdavaja jazyka svojego, no lstä srdce svoje: togo sujetna jest věra.

Vr. tuz. 3. Ašče kto slovom ne sgrěšajet, to svršen jest muž. Vr. tuz. Vsjako bo jestestvo zvěrno krotit sä i ukroceno jest jestestvom člověčeskym: jazyk že ni jedin člověk ukrotiti možet.

✠ Poslědovanije sv. Jevanǵelija ot Matěja.

Mat. 11.

V ono vrěmä: Slyšav Ivan v uzah děla Hrstova, poslav dva ot učenik svojih reče jemu: Ty li jesi grädy ili inogo čajemo? i otvěcav Isus reče jima: Šedša vozvěstita Ivanu, ježe slyšasta i viděsta. Slěpci prozirajut, hromiji hodät, prokaženiji očiščajut sä, glusiji slyšat, mrtviji vstajut, niščiji blagověstvujut sä: i blažen jest, iže ne sblaznit sä o mně. Těma že othodäcema, načat Isus glagolati narodom o Ivaně: Česo izidoste v pustynju vidět? trsti li větrom kolěbljemy? No česo izidoste vidět? člověka li v mäkky rizy oblčena? Se iže mäkkaja nosät v doměh cěsaŕih sut. No česo izidoste vidět? Proroka li? Jej glagolju vam, i liše proroka. Se bo jest o njemže pisano jest: Se az šlju Anǵela mojego prěd licem tvojim, iže ugotovit put tvoj prěd toboju.

Prinos. Jekli. 42. Ne vtori slova o otkrveniji tajnago slovese, i budeši istinno bez posramljenija: i obreceši blagodět prěd vsěmi člověky. (Alleluja.)

Tajnaja.

Si tvoja sväta tajinstvija, Gospodi, molimo tä, to ogeń v nas da raspalät, jimže slavny mučenik i ijerěj tvoj Ivan tajaze dělaja gorěaše. Gospodem.

Pričaščenije. Is. 6. Priletě ko mně jedin ot Serafim: i v rucě jego kamyk, iže vzät s oltarja, i prikosnu sä ustnu mojeju. (Alleluja.)

Popričaščenije.

Slabost našu, Gospodi, si nebesnaja trapeza hlěbom krěpkyh da utvrdit: iže blaženago mučenika i Ijerěja tvojego Ivana iskušeno tvrdostojanije protivu česti svätago Tajinstvija, prisno vospitě k pobědoslaviju. Gdem našim.

V DEN 4. IJULĚJA.

SV. PROKOPA, OPATA, ISPOVĚDNIKA, ZAŠČITNIKA ČEŠSKAGO.

Pristup. Ps. 36.

sta pravednago poučat sä prĕmudrosti i jazyk jego vozglagoljet sud: zakon Boga jego v srdci jego.

Ps. tuze. Ne revnuj lukavym, ni zaviz tvorăcim bezakonije. Vr. Slava Otcu.

Pomolimo sä. Molitva.

Svršenoje v nas, Gospodi, sily tvojeja sdělaj lěkarstvo: da iže prěslavna utăžanija blaženago Prokopa opata počitajemo, togo pomocmi ukrěpljeni, ot vsěh nemocij duš naših izbavimo sä. Gospodem našim Isu-Hrstom Synom tvojim, iže s toboju živet i cěsarstvujet v jedinstvě Duha svätago Bog vo vsä věky věkov.

Čtenije kńig Prěmudrosti.

Jeklisiasta 45.

Vozljubljeny Bogom i člověky, jegože pamät jest v blagoslovljeniji. Podobna stvori i v slavě svätyh, i vozveliči i v strasě neprijatel̦, i v sloveseh jego znamenija ustavi. Proslavi i prěd cěsaři, i zapověda jemu prěd ljudmi jego, i javi jemu slavu svoju. Vo věrě i krotosti jego sväta i stvori, i izbra i ot vsjakoja plti. Uslyša bo i glas jego i vovede i v oblak. I dast jemu javě zapovědi, i zakon života i učenija.

Stepennaja. Ps. 20. Gospodi prědvaril i jesi blagoslovljenijem blagostinnym: položil jesi na glavě jego věnec ot kamene draga.

Vr. Života prosi u tebe i dal jemu jesi dlgotu dnij vo věk i vo věk věka. Alleluja, alleluja.

Vr. Pravednik jako pinik procvetet: jako cedr livansky umnožit sä. Alleluja.

✠ Poslědovanije svätago Jevanǵelija ot Matěja.

Mat. 19.

Vono vrěmä: reče Petr k Isusu: Se my ostavihomo vsa i v slěd tebe idomo, čto ubo budet nam? Isus že reče jim: Amen, glagolju vam, jako vy šedšeji po mně v pakybytije jegda sädet Syn člověčesky na prěstolě veličestvija svojego, sädete i vy na dvoju na desäte prěstolu, sudäce oběma na desäte kolěnoma Izraeljevoma. I vsak iže ostavit dom, li bratiju, li sestry, li otca, li mater, li ženu, li děti, li sela imene mojego radi storiceju primet, i život věčny naslědit.

Prinos. Ps. 20. Želanije duša jego dal jesi jemu, Gospodi: i hotěnija ustnu jego něsi lišil jego: položil jesi na glavě jego věnec ot kamene draga.

Tajnaja.

Prijatna budi tebě, prosimo tä, Gospodi, žrtva si spasitelnaja, jaže da nam gobezněje prospějet, u milosrdija tvojego blaženy Prokop opat molitelnik da pristupit. Gospodem našim.

Pričaščenije. Luky 12. Věrny rab i mudry, jegože postavi Gospodin nad čeljadiju svojeju: da dast jim vo vrěmä pšenicä měru.

Popričaščenije.

Nebeskyja trapezy napitěni naslazenija, podobnago tebě, Gospodi, rabotanija naměrjenije obnavljajemo: i blaženago Prokopa opata obrazom i zastupljenijem, prilěpljati sä vsegda nadějemo sä Gospodu našemu Isu-Hrstu, Synu tvojemu. Iže s toboju živet i cěsarstvujet v jedinstvě Duha svätago Bog, vo vsä věky věkov.

V DEN 16. SEPTÄBRA.

SV. LJUDMILY, VDOVY, MUČENICÄ, ZASTUPNICÄ ČESSKYJA.

Pristup. Ps. 118.

ene ždaša grěšnici pogubiti mä: svěděnija tvoja, Gospodi, razuměh: vsakoja končiny viděh konec: široka zapověd tvoja zělo.

Ps. tuze. Blaženi neporočni v puti: hodäce v zakoně gospodńi. Vr. Slava Otcu.

Pomolimo sä. Molitva.

Da pomagajut nam, prosimo tä, Gospodi, prosby i utäžanija svätyja Ljudmily mučenicä tvojeja: da po stopam jeja hodäce, vo věrě obräcemo sä postojanni, i vo svätyh dělěh dějstvitelni. Gospodem našim Isu-Hrstom Synom tvojim, iže s toboju živet i cěsarstvujet v jedinstvě Duha svätago Bog vo vsä věky věkov.

Čtenije kńig Prěmudrosti.

Pritča 31 b.

Ženu krěpku kto obräcet? Daleko i ot krajnyh stran cěna jeja. Upvajet na nju srdce muža jeja, i trěbovanija ne oskudějet. Vozvratit jemu dobro, a ne zlo vsä dni života svojego. Vziska vlnu i len, i dělala jest sovětom ruku svojeju. Byst lěky korabļ kupca, iz dalečе hlěb svoj prinosäci. I iz noci vsta, i dast potrěbnaja domašńim svojim i brašna rabynjam svojim. Rasmotri nivu i

kupi ju: ot ploda ruku svojeju nasadi vinograd. Prěpojasa krěpostiju črěsla svoja, i ukrěpi mišcu svoju. Vkusi i vidě, jako dobra jest kuplja jeja: ne ugasnet v noci světilnik jeja. Ruku svoju vloži na krěpkaja, i prsti jeja prijaša vrěteno. Ruku svoju otvori niščumu i dlani svoja prostrě ubogomu. Ne ubojit sä domu svojemu studenij sněžnyh; vsi bo jeji domašńiji oděјani sut sugubo. Kačastu rizu stvori sebě: aksamit i bagrenica oděјanije jeja. Česten na vratěh muž jeja, jegda sädet so starějšinami zemlja. Platno stvori i proda, i pojas prědast Hananěju. Krěpost i krasota oděјanije jeja, i vosmějet sä v den poslědńi. Usta svoja otvori prěmudrosti i zakon milosti v jazycě jeja. Smotri stezä domu svojego, i hlěba lěnostivna ne jast. Vstaša čada jeja i blaženějšu propovědaša: muž jeja, i pohvali ju. Mnogy dceri sobraša bogatstvo, ty nad vsä prěvzide. Hinbena krasota, i tešča jest lěpota: žena bojaci sä Gospoda, ta pohvalit sä. Dadite jej ot plod ruku jeja: i pohvalite ju vo vratěh děla jeja.

Stepennaja. Ps. 44. Vozljubi pravdu i voznenavidě bezakonije. Vr. Sego radi pomaza tä Bog, Bog tvoj olějem radostnym.

Alleluja, alleluja.

Vr. Lěpotoju tvojeju i krasotoju tvojeju vonmi, uspěvaj i cěsarstvuj. Alleluja.

✠ Poslědovanije svätago Jevanǵelija ot Matěja.

Mat. 13f.

Vono vrěmä: reče Isus učenikom svojim pritču siju: Podobno jest cěsarstvo nebesnoje skrovišču skrvenu na selě: ježe obrět člověk skry, i ot radosti jego idet, i vse, jeliko imat, prodajet i kupit selo to. Paky podobno jest cěsarstvo nebesnoje člověku kupcu iščucu dobryh biser. Obrět že jedin mnogocěnen biser, otide i prodast vse, ježe imě i kupi i. Paky podobno jest cěsarstvo nebesnoje nevodu vovrženu v morje, i ot vsakogo roda ryb sbirajucu. Iže, jegda naplni sä, izvlkše, i pri kraji sědše, izbraša dobryja v sosudy, a zlyja izvrgu von. Tako budet v skončanije věka: izidut Anǵeli, i otlučat zlyja ot srědy pravednyh, i vovrgut ja v pec ognjenu: tu budet plač i skržet zubom. Razuměste-li vsa si? Glagoljut jemu: Jej. Reče jim: Sego radi vsak kńižnik, nauč sä cěsarstvu nebesnomu, podoben budet člověku domovitu, iže iznosit ot skrovišča svojego novaja i vethaja.

Prinos Ps. 44. Izlita jest blagodět v ustnah tvojih: sego radi blagoslovi tä Bog vo věk, i vo věk věka.

Tajnaja.

Dary, prosimo tä Gospodi, prinesenyja osväti: i v srdca naša onu ljubov krěpčaje vlěj, jejuže blaženaja Ljudmila, smrtnyja muky prěmože. Gospodem našim.

Pričaščenije. Ps. 118. Knäzi pognaša mä tunje, i ot sloves tvojih ustraši sä srdce moje: vzraduju sä az o sloveseh tvojih, jako obrěty korist mnogu.

Popričaščenije.

Prijemše spasitelnuju svätbu, prosimo tä, Gospodi: da jako nebesky on hlěb blaženěj Ljudmilě ne oskudě k milosti, tako nam vsegda da prospějet k lěkovaniju. Gospodem našim Isu-Hrstom Synom tvojim, iže s toboju živet i cěsarstvujet v jedinstvě Duha svätago Bog vo vsä věky věkov.

V DEN 28. SEPTÄBRA.

SV. VÄCESLAVA, VODZA, MUČENIKA, PRĚDNJA ZAŠČITNIKA ČEŠSKAGO.

Pristup. Ps. 20.

iloju tvojeju, Gospodi, vozveselit sä pravednik: i o spaseniji tvojem vzradujet sä zělo: želanije duša jego dal jesi jemu.

Ps. toze. Jako prědvaril i jesi blagoslovljenijem blagostinnym: položil jesi na glavě jego věnec ot kamene draga. Vr. Slava Otcu.

Pomolimo sä. Molitva.

Bože, iže blaženago Väceslava mučeničeskoju pobědoju ot zemļskago knäženija na nebesku slavu prěnesl jesi: jego prosbami nas ot vsakoja protivnosti shrani, i togoze podaj radovati sä sdruženijem. Gospodem našim Isu-Hrstom Synom tvojim, iže s toboju živet i cěsarstvujet v jedinstvě Duha svätago Bog vo vsä věky věkov.

Čtenije kńig Prěmudrosti.

Prěm. 6, 10, 23.

Kvam, o cěsarje, slovesa moja, da naučite sä prěmudrosti i ne padete. Shranjajuceji prěpodobně prěpodobnaja prěpodobni budut: naučivšeji sä sim, obrecut otvět. Vožděljajte ubo sloves mojih, vozljubite i nakažite sä. Světla i ne uvädajema jest prěmudrost i udobno vidit sä ot ljubäcih ju, i obräcet se ot iščucih ju. Prědvarjajet želějucim prěduvěděti sä. Jutrněvavy k njej ne utrudit sä: prisedäcu ju bo obräcet pri vratěh svojih. Ježe bo mysliti

o njej, razuma jest sovršenstvo: i bdäj jeja radi v skorĕ bez pečali budet. Jako dostojnyh jeja sama obhodit iščuci, i na stezah pokazujet sä jim blagoprijatno, i vo vsĕm providĕniji srĕtajet jim. Načalo bo jeja, istinnĕjšeje nakazanija voždelĕnije. Popečenije že nakazanija ljuby (jest), ljuby že hranjenije zakonov jeja (jest): hranjenije že zakonov utvzenije nerastlĕnija (jest): nerastlĕnije že tvorit bliz byti Boga. Voždelĕnije ubo prĕmudrosti vozvodit k cĕsarstvu vĕčnomu. Ašče ubo naslazajete sä prĕstoly i skeptry, o cĕsarje ljudij, počtĕte prĕmudrost, da vo vĕky cĕsarstvujete.

Stepennaja Ps. 111. Blažen muž bojaj sä Gospoda: v zapovĕdeh jego željajet zĕlo. Vr. Silno na zemļi budet sĕmä jego: rod pravyh blagoslovit sä.

Alleluja, alleluja. Vr. Ps. 20. Položil jesi na glavĕ jego vĕnec ot kamene draga. Alleluja.

✠ Poslĕdovanije svätago Jevanģelija ot Matĕja.

Mat. 16 d.

Vono vrĕmä: reče Isus učenikom svojim: Ašče kto hocet po mnĕ iti, da otvržet sä sebe, i vozmet križ svoj, i po mnĕ da grädet. Iže bo vshocet dušu svoju spasti, pogubit ju: a iže pogubit dušu svoju mene radi, obräcet ju. Kaja bo polza jest človĕku, ašče ves mir priobräcet, a dušu svoju otščetit? Li čto dast človĕk izmĕnu za dušu svoju? Syn bo človĕčesky priti hocet vo slavĕ Otca svojego s Anģely svojimi: i togda vzdast jedinomu komuždo po dĕlĕh jego.

Prinos. Ps. 8. Slavoju i čestiju vĕnčal i jesi: i postavil i jesi nad dĕly ruku svojeju, Gospodi.

Tajnaja.

Se prinošenije, vsemogy Bože, na oltař tvoj položenoje, hodatajstvo blaženago Väceslava Mučenika tebĕ da vzdast prijatno, i nam vynu da stvorit spasitelno. Gospodem našim.

Pričaščenije. Mat. 16. Kto hocet po mnĕ iti, da otvržet sä sebe: i vozmet križ svoj, i po mnĕ da grädet.

Pomolimo sä. Popričaščenije.

Prosimo tä, vsemogy Bože: da nebeskyja svätby, jaže prijahomo, hodatajucu blaženomu Väceslavu Mučeniku tvojemu, ot grĕhov otrĕšeny, k svojemu stvorät čistĕjša priti načalu. Gospodem našim Isu-Hrstom Synom tvojim, iže s toboju živet i cĕsarstvujet v jedinstvĕ Duha svätago Bog vo vsä vĕky vĕkov.